

ante spectabat, iuxta declarationem S. Cong. Concilij, ut infra dicetur cap. 4. a m. 137. an in Ecclesiis, in quibus collatio Præbendarum est communis Episcopi, & Capituli, vt in hac Ecclesia Abulen. & alii, vacante Canonici, & Præbenda Prenitentiaria in mensie alteratiori, puta Febr. April. Aug. seu Osto. Episcopus virtute alteratiori acceptate posse eligere personam Pœnitentiariam, & illi sit facienda collatio ab Episcopo, & Capitulo: & id dubium est, ubi collatio præbendarum est et folum Capituli, quod est quarere, an in Canonici, & præbenda Prenitentiaria possit Episcopum gaudere alternativa, non obstante, quod collatio Præbendarum sit cum munis Episcopi, & Capituli, vel folum Capituli. Et videtur, quod non, nam alteratioria est restricta ad Beneficium, quo spectant ad liberum Episcoporum, dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, &c. vt in diversis reg. & in Prenitentiaria, licet electio personae ad solum Episcopum pertinet, tamen collatio vrebende est communis, seu folum Capituli in prelicitis Ecclesiis, vt supponimus, & sic non potest dici spectare ad liberum Episcoporum dumtaxat dispositionem & ita hanc partem negatiuam aliqui tenent.

730 Nihilominus tamen verior videatur pars ast, nam confidantur est, quod in penitentiariis habet officium penitentiariorum, p. est principialis, & insuper prebenda Canon. illi vinitam, seu annexam, vt patet ex S. Con. Trid. ff. 24. de ref. c. 8 & dicit inf. 15. p. c. n. 250. cu ergo electio perficie penitentiarii, & sic dispositio officij Penitentiarij, quod est principialis, spectet ad solum Episcopum, habebit in eo locum alternatuum, non obstante, quod collatio prebende annexa sit communis, seu solius Capituli, nam id est attendendum, quod est principialis, nec Capitulum potest conferre, nisi electio ab Episcopo in Penitentiariis, & tunc per accidentem, & in consequentiam Capitulum fruenter alternativa in collatione prebende annexa penitentiarii, ex reg. l. v. ff. de author. rutor. de qua per glossam s. ex non scripto verb. diuinis institut. de uero naturali, quod in consequentiam, & per obliquum aliquid permittitur, quod alias principaliter, & directe denegatur, & ex reg. l. Avis. ff. quae res pignori oblig. p. in f. i. lib. Sepe enim, quod quis ex sua persona non habet hoc, per extraneum habere potest. Et l. s. communis ff. quemadmodum seruitur ad misericordias, quod ratione communionis qui confequitur, quod per le non poterit, & est in simili glo. fin. in c. vnu. g. verum, de sure parton. 6. quam DD. ibi communiter sequuntur, & alii inf. citare, vlt. numero 210.

⁷³¹ Et ita plane temuit Rota t in una Majoricen. Canonicius, seu pœnitentiariz coram Illusterrimo Mellino, & coram Illusterrissimo Seraphino, in qua cõfuerenter, & conformiter ad ista relinquerunt Domini vacante pœnitentiaria in mens Sept. habente
ruribus solum officium sine Prebenda, & tandem in torum eadem debet esse dispositio. Angel. in l. sed fit plures, filio[n]i. & ibi Imola in princ[ip]e de vulg. & pupill. substitut, qui ex hoc inferunt ad eum quis imperator Ecclesiasticius, cui alia est vmita, & non posuit unam sine alta possidere.

In eadem coram D. Seraphino 24. Ianuarij. 1597.

Vit dubitatum super validitate collationis Canonicius & Prebenda Ecclesie Mauricen. ante officio Penitentiaria iuxta decretum S. Consilii Triduci. 14. ca.8 de refot. falle per Episcopum Mauricen. cui vacarent per obitum cuiusdam Ant. Pellicer. de mense Sept. 1585. & in hoc vers abatur disputatione. quod Episcopus ac ceperatus alternatione. & sic mensis Sept. effectus erat.

Apostolicum, ideo dubitatur, an electio Praemantuary peregrinare ad Papam, vel ad Episcopum, & pro validitate deducatur alternativum capere tantum beneficia,

Cum ergo ad Episcopum^t spectet electio perficitur in sacerdotalia, quomodocumque illa confideretur, intrabit in ea alternativa, quamvis persona electa si facienda collatio ab Episcopo, & Capitulo, seu à Capitulo solo, & ita dixit, & fuit practicatum, in sacerdotalia huius Ecclesie Abulensi, vacante de mense Aug. 1606, probitum Doctoris Laurentij Cachon, Episcopo gaudentia alternativa, ad quam fuit per D. Episcopum eleitus D. Martin. de Aguirue Canonicus lectorum Eccle. Segobiensis & ei fuit facta collatio per Episcopum, & Capit. ad quos finis spectat collatio præb. de qua tamen tanquam reseruatione mensis fuit per papam proutius quidam Roderic. Rom. Tolitanus Diocesis super quo penderit modo causa in Rot. 71

In qua extensissimiliter proposita de ordine Illustrissimi Cardinale Aragoni Sanctiss. D.N. pauli V. pre-Datarij, sicut postea facta sequentia decit, coram D. Iusto-Abul. Canonicatis, & penitentiariis Lutz 7. Maij 1607. Canonicatis & Prabendis, cui est unitus officium Penitentiariae in Ecclesia Abul. vacante in mense Augusti, & vigore alterius accepit Episcopos Abul. contritus Martino Aguerre, sed D.N. pauli Roderico G. N. vel illustrissimus D.N. pre-Datarius mandauit mibi ut proponerem in Rota panulum, ad quem spectaret huiusmodi proselitio, ad Episcopum scilicet, vel ad Papam? Et ex proprio, Domini censuerunt spectare ad Papam, si quidem electio persone Panimenter. vacante officio in mense Apoloj, vel reservario, spectare ad Papam, & Cong. Concil. censuit, & dono ejus decreto, in sumo mario, cum igitur officium vacauerit in mense Aug. Apoloj, tunc electio, quam collato spectare ad Papam, non obstat alterna in prima per Episcopum acceptata, quia facit de mense Apostoli dinar, quia effectus alternativa cessavit, hic, qui spectant ad Episcopum sum cum Cap. non ad liberan Episcopi collat, ut dixit Rota coram Illustriss. D. Card. Pamphilio, in causa Ajjissen. Canonicatis 14. Iunij 1600. & coram me in Tarraconen. Sacris 16. Iunij, 1602. & super alias, hoc ei in proprio capitulo, Non obstat, quod electio persone spectare ad solum Episcopum, ut S. Cong. concil. censuit, & data eis copia decreti. & Rota coram bone memoria Oratio in aliis Abul. Penitentiariis 17. Aprilis 1599. idem censuerit, unde sequitur, ut ad Episcopum solum pertinet, & intrare alternativam, ut in decimobus Maiorien. Penitentiariis que

Pratero quando in Pœnitentiaria folum confideraret Canonicius, & præbenda, cum onere Pœnitentiarij, seu audiendi confessiones, sicut in Præbenda lectrura deputata, ex decreto Concil. sciss. de reform. eccl. l. solum confideratur Canonicius, & præbenda, cum onere lectrura adhuc Episcopus gauderat in ea alternativa, supposito quod ad eum spectet electio personæ, quamvis collatio præbenda esset communis eius, & Capituli, nam ad hoc, ut intret alternativa, sufficit, quod Beneficiu spectet ad liberam dispositionem, vel electionem solius Episcopi, vt pater ibi, ad liberam spissam dumtaxat, unde folum confideratur, quod ad Episcopum spectet prima dispositio Beneficij, quamvis ad alium spectet collatio, seu institutio, vel confirmatio.

734 Et sic si Episcopus habet t̄ ius praesentandi ad aliquod Beneficium ratione sitae Dignitatis, intrabit in eo alternativa, non obstante quod institutio ad alium spectet, & etiam si esset in aliena Diocesi, iuxta d̄r. *Orat. viii. fuit in qua non negavit utre posse alternariam, & mensis Martij & Septembris apud Papā, ut decisum fuit in causa Majorican. ubi non deciduntur, quod inter in membris Apostolicis. Et quāsi regulariter alternativa, peccat in membris Apostolicis, hoc euent, quod*

ac iure absolute Episcopus habet propriumius conferendi, quo ad alia Beneficia, sed ad electionem Penitentiarii habet tantum ius in mensibus ordinariis, non in referatu, ut dixit Congr. Concil., & ideo non potest habere communicationem alternatiua in Apostolicis, in quibus nullum habet ius sed tantum in ordinariis, in quibus competit post alterna tia, quoad electionem personae, que ad solum Episcopum spectat, & consequenter in mensibus Apostolicis ad Papam spectat electio persona, & collatio Prabende & Canonici ex reg. referentia mensum, ex alternatiua acceptata Episcopus habebit duos menses alternatos, in quibus poterit eligere, & finaliter cum Capitulo conferre. Papa vero ad alios duos menses ad elegendum, & consequenter, vel in sequelam ad confirmando, ut in causa Majoricen fuit decisum, vbi etiam illius Seraphino sublatum fuit absurdum, quod allegabatur scilicet, hoc paulo Capitulum posse solumente conferre in duabus mensibus. Si autem in hac Penitentiaria officia electione, & viuione canonicius & Prabende, iugore Concil. Trid. facta plus iuris acquiritur Papae, quam Episcopo, non est mirum, quia plus est Papa, quam Episcopus, & sic decisum in hoc causa prouisionem speleare ad Papam.

Sed non obstante ista decisio persisto in supradicta sententia, quod alternatiua intrat in Penitentiaria, etiam si collatio Prabende sit communis Episcopi, & Capituli, aut solius Capituli, nam cum electio persona Penitentiarii, & difpositio, & prouisio officij Penitentiarii ad solum Episcopum spectet, ut est decisum, habebit in eo locum alternatiua, ad quam sufficit, quod Beneficium spectet ad liberam dispositionem, seu praeferentiam, vel electionem foliis Episcopi, ut in reg. nec refert quod collatio Prabende sit communis, vel solius Capituli, nam Prabenda est accessoria, & annexa officij Penitentiarii, & attendetur, quod est principialis, ut dixi, quamvis in Prabenda non vnit, seu vniuera officio Penitentiaria etiam erector, non habet locum alternatiua eius collatio ad solum Episcopum non spectaret, quia tunc principaliter, & de per se consideratur Prabenda, ex quo nondum era actu vnit, & sic vno de vacatura non intraret, nisi in Prabenda vacante in 4. mensib. ord. iuxta d. in fr. c. 4. & declarationes ibi adductas, quod secus est in Prabenda iam actu vnit, que non considerantur per se, sed tanquam accessoria, & sequela officij pro cuius dote datur, facit reg. accessionis, l. 6. & gl. in ea, fin. de script. eod. l. verb. datur, & ideo vacante Penitentiaria fide Episcopali vacante, etiam in mense ordinario Capitulum non posset illam prouidere, quamvis collatio Prabende pertinere ad Episcopum, & Capitulum simili, vel ad solum Capitulum, sed cuius prouisio spectaret ad Papam priuatiue, tunc regula secunda Cancellaria referatoria Beneficiorum vacantium fide Episcopali vacante, licet illa regula non referat Beneficia ad collationem Episcopi cum alio, vel aliis pertinentiis, ut inf. dicitur d. c. 4. & decisiones Majoricen adducte sunt plane pro nostra sententia, nam si mensis Sept. stante alternatiua est papae, seu Apostolicus, consequenter mensis Augusti debet esse Episcopi, & ordinarii, ut qualitas servetur, nam vtrumque penderet ab eadem reg. & contraria eadem est disciplina, & ratio cognito enim uno de contraria, cognoscitur & alterum, Euer. loco 19. a contrario.

Nec satisfacit responsio Rotae in d. dec. Abul. respondens, quod firma est regu. quod in mensibus Apostolicis electio spectat ad Papam, in mensibus

vero ordinarii ad Episcopum, & quod menses Ordinarii sunt quatuor, in quibus intrare posset alternatiua, &c. & quod, quamvis regulariter alternatiua procedat in mensibus Apostolicis, hoc evenit, quia de iure absolute Episcopus habet proprium ius conferendi, quo ad alia Beneficia, sed ad electionem Penitentiarii habet tantummodo ius in mensibus ordinariis, non in referatu, ut dixit Congr. Concil. & ideo non potest habere communicationem alternatiua in Apostolicis, in quibus nullum habet ius, sed tantum in ordinariis, in quibus competit post alterna tia, & c. nam illa responsio, falsa pace tanti tribunali, certe corrut ex eo, quia sicut ad alia Beneficia de iure absolute Episcopus habet proprium ius conferendi secula referentiae, ita etiam ad electionem Penitentiarii, de iure absolute habet ius in quibuscumque mensibus celsitate referentiae. Nemo enim negabit, quod si Penitentiaria vacat fidei Apostolica vacante in quocumque mense possit Episcopum eam prouidere, & Penitentiarium eligere. Nec contradicit d. S. Cong. Concilii, quod folum fundatur in obstatu referentiae sacerdotis prouisionem, & electionem Penitentiarii, alias de iure Episcopo competenter ex Concil. Trident. l. 24. de reform. c. 8. cellante autem referentiae obstatu, non negat S. Cong. quod electio Penitentiarii absolute ad Episcopum spectet, immo id clarescit in declarationibus adductis d. c. 4. vbi ait quod electio Penitentiarii quandcumque facienda ad solum Episcopum spectat ita interpretando Concil. d. 8.

Nec est absolute verum, quod menses Ordinarii sunt quatuor, nam stante alternatiua sunt sex, & censantibus regulis per mortem papae, omnes sunt Ordinarii, ut alias diximus. Rursus declaratio S. Cong. non dicit, quod in octo mensibus electio Penitentiarii pertinet ad papam, sed indistincte, quod in mensibus referuntur. Si ergo mensis Februar. Aprilis. Augusti, & Octobris, non est referatus propter alternatiua concessum Episcopo, non obstar d. declaratio.

Et si illa responsio Rotae est vera, sequeretur, quod etiam in Ecclesiis, vbi collatio prabende esset folius Episcopi, non intraret alternatiua in Penitentiaria, nam declaratio S. Cong. que generaliter ait, quod in mensibus referuntur, seu Apostolicis electione penitentiarii spectat ad papam, & non ad Episcopum, procedit etiam in Ecclesiis, vbi collatio prabende est folius Episcopi, quod tamem est omnino falsum, & contra mentem omnium. Et dicere, quod in Penitentiaria intraret alternatiua in quatuor mensibus ordinariis, & sic, quod Episcopo non remaneant, nisi duos menses, nempe Ian. & Decemb. nullo modo potest stare, nam id non est dare alternatiua, sed autem ex quatuor mensibus ordinariis duos, & alternatiua datur ad augmentum, nempe ad dandum sex menses pro quatuor, & sic ad augendum duos menses, inducunt autem ad augmentum non debet operari diminutionem, & contra l. si mancipio ff. de fundo instructio, l. legata unialiter, de admis. letrar. Euerar. loco 103. ab ordinatione, numero tertio & quarto.

Praterea Episcopus habens alternatiua, & residens in suo Episcopatu est peior, deteriorisque condi-

ditionis in Penitentiaria, quam non habens, aut non residens, quod videtur absurdum, cum potius Papa per alternatiua voluerit gratificare, non autem praediudicare, vt patet ex verbis regulis, & quod obgravatum dicimus concedatur, non est in eius dispensatione resquendum, vt est reg. iuris in 6. & habetur in 1. iuris ratio ss. de legi. & in 1. quod favore Codem. vbi dicitur, quod favore quorundam constitutis ejus quibusdam, ad laicorum eorum volumen invenient videtur, ne poterit respondere, quod competenter illud prouisum, quod oritur circa Penitentiariam, cum adoptione duorum mensium in aliis Beneficiis, quia regula id non dicit. Secundo, quia augmentum illorum duorum mensium potius datur in compensationem oneris residentie, ut expisa reg. constat, & tradit Hier. Goncal. in ea gl. 43. n. 129. & sic si non posset intrare alternatiua ex mensum in Penitentiaria remaneret Episcopus cum fuis quatuor mensibus ordinariis, sicut in aliis Prabendis, & Beneficiis simultanea collationis. Rursus Capitulo, cui suberebatur collatio Prabende vniuersitatis Penitentiariae in duobus mensibus nulla fiebat compensatio, & sic non erat credendum Papam illi voluisse praediudicare, cum id non exprimat. l. 2. 8. i. quod a Petripe. ff. nequit in loco publico, cum aliis per Goncal. ff. 4. prou. n. 22. & gl. 28. a. n. 1. & quamvis Capitulum cogitat conferre ei, quem Episcopum elegerit, non idem praediudicium istud definit esse considerabile, cum alius collatio ista sit actus iurisdictionis honoris, & praeminentiz, Goncal. d. 5. 4. prouem. a. n. 27. tandem dici non potest, quod in hac Penitentiaria, rite electione, & viuione Canonicius, & prabende vigore Concil. Trid. facta plus iuris acquiratur Papae, quod Episcopo, ut dicitur in d. dec. ad si. quia C. Concil. a. 8. de papae nullam mentionem facit, sed foliis de Episcopo, quamvis Papae saluum maneat suum ius cocurrenti cum Ordinariis, & stante referentia, ne priuatae prouidenti & ex quibz apparat Rotan in d. decif. Abul. non loqui sequentur ad decisio Majoricen, & standum esse in resolutione a nobis tradita, speroque Rotam melius informatam receferam esse ab ista nouissima decisio. Episcopis valde praediudicari.

Octavo circa illa verba, t. libere disponendi facultatem concessit, dubitatur, an ista facultas data Episcopis per alternatiua intelligatur, ut per prouisum suis collationis Episcopis non perdidit, & alternatiua, quasi fuisse modice contradicito, & aliquantum fuit dicta Parochiale censeri vacante de mense Aug. licet nocte primi dicte vacante, & quod alii Episcopii veniebat excusandis, cu non effet in loco, ubi Fanarius obiit, & in diuine presebatur ignoranta, ex quo scientia non probatur ad l. versus ff. de probatio. cum vulg. ramen his non obstantibus Domini fuerint pro abusu, & prouisione ex illa vniuersitatis collatione, & cedatione alternatiua, dummodo de collatione, & prouisione Beneficiorum in reliquis sex mensibus referuntur non se intromittant. Rota l. respon. c. 8. n. 1. Aym. conf. 158. n. 16. & in similis Bald. conf. 134. n. 3. l. Bertram. col. 148. l. in nouis non servatis illis formam propter abusum perdidi silam facultatem, & est causus legis fine cuiusdem alternatiua, & tradit Socin. conf. 81. n. 8. l. 1. & conf. 262. n. 4. l. 1. Fel. conf. 4. num. 8. Traquell. de tetractu. 8. glo. 7. num. 15. pag. 452. Curtius hys. conf. 137. n. 1. Rum. conf. 2. 8. n. 5. l. 1. Probus in canonic. in princ. de statute & qualitate l. 6. & in ca. volentes, num. 14. vers. absentia de priuilegio, ead. & ad 2. dixerunt, quod per vniuersitatem solam collationem Episcopii perdidit alternatiua, quia non fuit satisfactori forme alternatiua, & propterea sufficiit modice contravenire, Socin. d. conf. 162. n. 14. l. 1.

Pistorien alternatiua 12. Octob. 1553. coram D. Quiroga.

Vidam Faninus obtinens t. Parochiale S. An. 1553.

Quare & S. Ioannis de Angaria Diacepsis Pistorien, obiit vlt. mensis July 1556. circa mediam horam noctis, & Episcopus Pistorien, ate prima Augst. sequente de dictis Parochialibus, tanquam vacantibus per obitum d. Fanini, cvidam Cesari Vesaris prouidit, & successione vacante Plebe Castrinensis de mense Augst. 1557. idem Episcopus vngre alternatiua de illa ciuitate Thomas Britto similius prouidit, & quidam Fanerus illem a Papa impetravit, & tandem introducta lice inter d. Fanerius, & Thomas pseforem, pro parte Faneri, fut obiectu, etiam de abusu alternatiua prestat, quia d. Episcopus prouiderat d. Cesari de Parochialibus prefatis vacantibus ult. mensis Iulij, Apostolicis mensibus, & quod per consequens non poterat d. alternatiua vti, & hec pro parte d. Thomas fuisse dictum, quod per illam vniuersitatem collatione Episcopis non perdidit alternatiua, quasi fuisse modice contradicito, & aliquantum fuit dicta Parochiale censeri vacante de mense Augst. licet nocte primo dicte vacante, & quod alii Episcopii veniebat excusandis, cu non effet in loco, ubi Fanarius obiit, & in diuine presebatur ignoranta, ex quo scientia non probatur ad l. versus ff. de probatio. cum vulg. ramen his non obstantibus Domini fuerint pro abusu, & prouisione ex illa vniuersitatis collatione, & cedatione alternatiua, dummodo de collatione, & prouisione Beneficiorum in reliquis sex mensibus referuntur non se intromittant. Rota l. respon. c. 8. n. 1. Aym. conf. 158. n. 16. & in similis Bald. conf. 134. n. 3. l. Bertram. col. 148. l. in nouis non servatis illis formam propter abusum perdidi silam facultatem, & est causus legis fine cuiusdem alternatiua, & tradit Socin. conf. 81. n. 8. l. 1. & conf. 262. n. 4. l. 1. Fel. conf. 4. num. 8. Traquell. de tetractu. 8. glo. 7. num. 15. pag. 452. Curtius hys. conf. 137. n. 1. Rum. conf. 2. 8. n. 5. l. 1. Probus in canonic. in princ. de statute & qualitate l. 6. & in ca. volentes, num. 14. vers. absentia de priuilegio, ead. & ad 2. dixerunt, quod per vniuersitatem solam collationem Episcopii perdidit alternatiua, quia non fuit satisfactori forme alternatiua, & propterea sufficiit modice contravenire, Socin. d. conf. 162. n. 14. l. 1.

Tirag. d. gloss. 7. numer. 15. Cratus resp. 73. l. 2. Cognal. cuem casus induit, & ita prout ex diversis non est facienda illa si aliquia argumentum. Papianus exul si de minor, minus etiam obstat. Provinialis Commissarius tradit Decimus in capitulo appellacionibus numer. 2. cum leg. de appellat. ad 2. dixerint, quod cum obusset circa medianum horum vocis ut dies Iudei, dicebatur obusse in Iudeo, et cum illud tempus quod est ante dimidiam noctem, attribuitur d. diei vlt. ad I. more Romano, & I. alioz. alioz allegat. num. 14. ff. de feris, &c 1. & 2. de feris, quod a vespera in vesperam Sabbathi sanctissimae, intelligunt, quod festinat Sandor. non autem, quod a vespera dies incipiat currere mensis. Et quod ad reliquias de ignorantia, D. dixerunt, quod, cum Episcopos ad prouisionem tenetur ex necessitate offici scire vacacionem, prouisimenter indagasse ad tra- dita per Rom. confi. 4. 8. 1. n. 9. & in prouidente indigo, quod non excusat a pena, nisi sufficienter probet ignor- riantiam, c. innotuit elect. vbi Abb. col. 3. n. 9. ver. nec probat, & ad hoc, quod vngre scientie presumpta debet quis priuari, tradit in specie Rebus in praxi, pene- pencia contra collatores indigens conferentes, n. 1. & 3. & cum teneret indagasse, scire etiam quod non sei- nisset, praedicare sibi, ac si cussit, & per Decimum in reg. qui cum alio. n. 1. & 9. & Cognal. num. u. ff. de reg. iuriis, quod procedit etiam in eligente ad Beneficium, ut per Decum ibid. 5. pricipue, quia Episcopus erat in Diocesi, & vicinus propter quod preuentore habuisse nositiam, cap. 4. & cap. quoddam, quod presumptio & terminus scientia mortis Beneficium, quod confe- rentes confessio scire, radis Boerius confi. 23. n. du- decimo.

Aurien. Canoniciatus, Cardinalatus, 13. Ianua, 1578. coram D. Brauo.

740 Proposita causa Aurien. Canoniciatus, Cardinalatus circa dubium, an Episcopus violauerit alternati- um, & an Episcopus habuerit aliquam excusationem, Domini dixerunt in causa, & ad effectum, quod agitur, satis confiare de violacione alternativa. Nam de ace- ptatione alternativa satis confitat ex instrumento fol. 4. acceptata autem 1566, de violatione etiam appareat, cum de mente Iau. 1567. Episcopus secerit prouisionem Canoni- carum vacanis in personam Licens. Mota, qui mensis est Apostolicus, & de prouisione satis confitat ex instru- mento in actis producendo. Dominus satis fidem adhibebit affirmabat, cum non sit verisimilis, quod si res alter se haberet, Episcopum voluerit se submittere pauci contentis in regula conceptionis alternativa, nee dubitabat de actu presentationis, nam Ferdinand. Perez. Procurator Phabri Rodriguez petit, vt Alfonso Ceser. Notarii dicti instrumenti collationis illud daret in publica forma, & Alfonso Ceser Notarius ait, quod ad petitionem pars dicti. Proh illud extrahit ad originali, cuius alter- rationem standum est argu cap. ad audiencem de prescrip- & in l. quis decurio. C. de falso, Curia Senior confi. 49. n. 75. Decus 450. & 413. Alciet. reg. 3. prafump. 3. minus autem dubitabant Episcopum non habuisse al- quam instantiam causam excusationis, nam indultum In- no. non suffragatur, cum sicut non sit in aliis, ex eodem facultas tantum conferendis Prabendas Episcopo, & Capitulo, in causa, in quo ipsi habeat facultatem haberent- datur, & quando proposito de Convocationis Ecclesie Au- rien. Prabendaribus vigore expectatiuarum expellentium non fecerunt promoueri ad Sacerdotium, quia ca- sus nihil habet communem cum presenti prouisione, quia Episcopus solus feci prouisionem tum etiam quia non

Vicen. precentorie, decimoquarto Decem- bris 1592. coram Domino Blan- cheto.

Fuit per Dominos † resolutum non confiare Episco- pam Vicen. amissione alternativam, cum etiam illam acce- tasse si indubitatione, docendum est vel de amissione propter contravenientiam claram, vel per remittationem Episcopi notam Reverendissimum Diaconi, & accep- tam, que enim pacio induita fuit obligatio, eadem mo- do disoluenda venit. I. nihil tam naturale de regu- ritate remittentiae autem tantum abest, ut confiteat quod ex literis scriptis per ipsum Ill. gloriosissimo, & Reverendissimo Cardinali Alfonso Colombe super hae pre- catoria apparet de contrario. Nec hoc causa suffragatur mandatum, quia non fuit intimatione Illius. D. Diaconi, alias per mandatum ad remittentiam alternativa facile fieri frater Summo Pontifici, cum in me q-ibus referantur, occurrentibus vacationibus remittentia in aliis mensibus acceptatio allegari posset, & ita in se- dis Apostolica effe incertum, quoniam emundam in- certitudinem introductio fuerunt reg. de publicanis refra- gationibus, & postea edita constitutione, & ex hac causa tollenda fractis suis resolutionis coram me, in causa Faentina Canoniciatus 16. Decemb. 1585, quod men- sis incepit referendo ad fauorem sedis Apostolicae dur- bat, etiam Episcopo obliete, ne sicerit Episcopus suu- me sibi concessio vigore alternativa, & per recessum fra- ducere Summum Pontificem mensa referato. Quo vero ad contravenientem primo illa non probavit, Michael enim, qui vnde obiectum contra prouisionem Apostolicam, debet conciderenter probare intentionem suam, Rota de exceptionibus in antiquis decis. 3. & 6. ex allegatis per ipsorum non constat elate, quod Beneficium Annuntiatio- nis B. Mariae Virginis sit de iure parvum, cum pro- batum sit admittere turbida secundo, dico, quod confar- ret Beneficium esse tale, non tamen probatur ab omnibus Episcopis, qui requiriunt ad effectum annullis iuris. Ay- mon confi. 16. in finimo, cum ipse contulerit illud vigore alternativa, ut liberum, negat non potest dolum ab- fuisse, quo causa ea, que sonant in delictum, finimo non delinquendi, committantur, parvum non merentur, & per Bart. in. qui ei amentem, 3. ff. de furtis, tradit Gab. col. 166. in fulib. 2. nec refragatur, quod effe ac illud funda- tum a Petro de Quintano, quia cuius usus parvum possit annui, seu existere, non potest inferri ad sciemtia pre- fessionis, quod ipsi haec facilius periret ad Rectione Ecclesie de Gorto, quia potius pertinere etiam ad laicum. Pre- terea requiriunt, quod Papa accepte istam amissionem, for- nam enim potius illam condonare, prout dicitur de Ecclesi- sia, quia volenter inducuntur caducare. Alex. confi. 173. ppe. f. l. 2. & fuit sape in Rota resolutum, & quia non

contraveniens etiam ipso inter panem requirunt declaratio- nes, Feli. c. Rudolphus n. 35. de recipi. non obstat prouisum, scire ex visitatio & desumpta, quia pre- pollet presumptio garantire ex nulla potissimum collationis Beneficium, vni t. ex collecta prouisum, scire, ex visitatio- nibus, ne obstante testis, qui ex literis Episcopi su- praddicti eorum probatio redditum debilitate, quoniam e- stis potest dic probatio. Episcopus noluisse nisi ure alternativa, si & anteriori rogat imperare pro Al- chaele, quia ad Papam colligit efficiabat, & ex his ut decisionem fuit.

742 Illud autem, quod in illa decis. Vicen. dicitur requiri, quod Papa accepte istam amissionem alter- nativa, iusta pace, mihi non placet, nam est contra- verba ipsius reguli, ibi ac etiam volunt. ut si p. c. c. v. & beneficio prodito facilius, & opio primari ex- flant ad collationes, & ad dispositiones de Beneficis illis praeterea denuo facta, & nullus efficitur robors vel momenti, in quibus verbis satis declarat Papa vel lequid contraveniens statim priuatus existat, vsu. & beneficio alternativa, nec potest deinceps vigore il- lum prouidere, & sic non est necessaria alia declara- tio & acceptatio Papae.

743 Et celia exemplum & adductum de Ecclesia, qua volente inducitur callicitas, quia ibi non aderat hu- iusmodi declaratio voluntatis: & pena callicitatis non habet locum nisi Domino volente, qui forsan magis placebit ad pensionem agere. lib. 2. ibi, voleat vbi gloria. C. de sue empri. & ibi Iaf. an. 6. Caias. dec. 2. & 3. de locatio. Tirag. 1. si singulis verbis reu- ner. n. 8. Iulius Clar. 8. emphasis q. 9. v. 1. Flam. Paris. de resignatione Benef. 1. 6. q. 3. n. 24. Rota dec. 28. parte secunda denuo n. 8. & potissimum Gonçal. gl. 56. an. 50. cum aliis.

744 Præterea pena timposita ipso iure, seu ipso fa- cito, que consistit in mera priuatione, & non re- quirunt aliquam actionem, seu executionem positi- tivam, qualis est pena, de qua hic, statim incurritur absque aliqua declaratione iuxta dicta infra n. p. c. v. & ibi allegatos sit in penis etiam ipso iure impeditus, qui requirunt aliquam actionem positi- tivam, qualis est pena cœciatur, requirunt non solum declaratio voluntatis partis, in cuius fauorem apponuntur & quod petat, sed etiam sententia declaratoria iudicis nostra dicta ibi a. c. v. & ibi allegatos ac Felib. n. 1. Rudolphus de script. n. 35. & sequen- tienti, & Gigant. p. 1. p. 78. quoniam, quod attinet ad callicitatem, quod non requiratur aliqua sententia, vel declaratio iudicis licet communis sententia, vt per lul. Clar. d. 9. 9. Flam. Paris. supra man. 25. & Rotan. d. dec. 18. n. 4.

745 Rursum requiritur, † quod papa accepte amissionem alternativa declaratio iudicis, seu sententia declaratoria, vt inquit d. decisio Vicen. ex Felib. d. Rota- phis. n. 35. nam, ut supra diximus, n. 744. pena im- positæ ipso iure, seu ipso factio, que consistit in mera priuatione, & non requirunt aliquam actionem, seu executionem positiuam, qualis est pena de qua hic & pena excommunicationis, vel penitentiationis, ir- regularitatis, inhabilitatis, & similes, statim incurritur absque aliqua declaratione, & sententia, vt in d. c. v. 11. p. a. 9. quoniam Gon. supra n. 116. & seq- dicat, quod quando contrariantio Episcopi non est in anotioria, & claras, quod nulla possit tergiversatio- ne celari, aut contraversi, effet necessaria judicialis declaratio citato, & audito Episcopo, quia licet priuatio inducatur ipso iure per regulam nostram, ni- hilominus sententia declaratoria requirunt prævia sumaria causa cognitione super contraventione vel non contraventione c. cum secundum leges, & con-

siones per eum deinceps factæ vigore illius etiam ante aliam acceptationem Papa itacum fuit nullæ, & perinde sic ut alternativum Episcopus non accep- tasset, & consequenter deinceps ei competent quantum mentes ordinari duntur.

Et posthac Gonçal. d. gl. 56. vbi de hoc late a. 747

git ex n. 48. plura alterens pro utraque parte, licet de d. dec. Vicen. non meninat, in hanc sententiam magis adducatur n. 114. ex communibus per eum allegatis a mun. 119. nempe, quia Papa, ut dixi per regulam nostram fatis declarat intentionem, & voluntatem suam, vt Episcopus eo ipso, quod abusus fuerit alter- nativum illa priuatus exiftat, unde cum habemus iam claram expreßam, & indubitatem, frustra est ex- xigenda noua declaratio. q. 1. 8. v. 1. f. de ai. emp. c. d. b. bus de appet. ca. cum qui de reg. nro in 6. Caput. q. dec. 109. nro. 2. p. 1. 2. quia nunquam vidimus, nec au- dimus, talen declarationem alter factum huius, quia per regulam nostram fit, & sic est maximum argu- mentum veritatis, quod necessaria non fit. Lud. Co. reg. de annal. 9. 2. n. 2. ver. nam ut inquit had. 3. quia effet absurdum imponere pape hoc maximum omnis declarandi non in specie cuiuslibet Episcopo co- traudent, quod per legem Gonçal., & expreßam illam omnibus declarabit, maxime, cum eo ipso, quod Episcopus acceptauit alternativam, cum conatu- bus, & grauaminibus in ea contentis iam habue- rit plenissimam notitiam de intentione ac declara- tione papæ, ac scilicet subdidi pene abique alia noua declaratione. I. Imperator. 34. ibi, ipse se huic pape subdidisti, ff. de iure fisci. Quarto, quia omnia per eum supradicta, ex n. 48. v. 1. p. 1. ad 109. videlicet, quod omnis actus, & pena intelligitur parte peten- tiente, & declarante, videtur effe extranca a calo no- stro, nra illa procedut quido nullitas, aut pena adie- cit, aut tenuit dumtaxat ad fauorem partis, aut inferioris, absque alia legis resiliens, secus vero est in calo no- stro, in quo regula nostra expresa resiliens, ac profus destruit, & annullat abique aliqua de novo declara- tionem facienda omnes collationes post contrauen- tione factas, & non agitur de interesse aliquae per- sonae seu parti particularis, aut inferioris, sed de interesse ipsius supremi Princeps, & de fauore, seu de iure publico Paul. Calren. cons. 259. n. 1. 1. 2. Decus in l. ambigui. 85. 9. non est invenit. n. 11. & 12. ff. de regiis Mer. o. de presumpt. l. 2. presumpt. 45. n. 30. cum aliis adductis per eundem Gonçal. gl. 66. numero 50. haec sunt rationes Gonçal. non con- temnenda.

Nec etiam requirunt ad iusnusmodi t amissionem alternativa declaratio iudicis, seu sententia declaratoria, vt inquit d. decisio Vicen. ex Felib. d. Rota- phis. n. 35. nam, ut supra diximus, n. 744. pena im- positæ ipso iure, seu ipso factio, que consistit in mera priuatione, & non requirunt aliquam actionem, seu executionem positiuam, qualis est pena de qua hic & pena excommunicationis, vel penitentiationis, ir- regularitatis, inhabilitatis, & similes, statim incurritur absque aliqua declaratione, & sententia, vt in d. c. v. 11. p. a. 9. quoniam Gonçal. supra n. 116. & seq- dicat, quod quando contrariantio Episcopi non est in anotioria, & claras, quod nulla possit tergiversatio- ne celari, aut contraversi, effet necessaria judicialis declaratio citato, & audito Episcopo, quia licet priuatio inducatur ipso iure per regulam nostram, ni- hilominus sententia declaratoria requirunt prævia sumaria causa cognitione super contraventione vel non contraventione c. cum secundum leges, & con-

543. *citationis de baret.* l. 6. glo. in c. quan sit verb. eo ipso de elect. 6. Bart. in leiu. qui n. 3. ff. de iure fisci Fe. supra, & in c. 2. n. 1. de pons. Causa cum ejus. n. 6. de se. flam. & in reg. peccatum 2. p. 3. 8. Ber. Diaz regula 543. vbi add. Salcedo. Ant. Gabr. conclusione 12. de criminal. & Tiraq. l. si unquam verb. reuerterat. ex m. 398. *vige ad 404.* que declaratio retrotrahitur, ad tempus contrauentio, ut supra dixit. n. 125. & sed quicquid Gonzalez dicat, si declaratio non est necessaria ad amissionem alternaitionis, sive contrauentio sit notoria, non, quamvis vbi agitur de Beneficio, debet contraentio & annullo alternaitione concludenter probari per eum, qui in ea se fundat, ut dicitur in decisione Vicens & alias infra 6. p. c. 2. & n. 225. & con sequenter index super ea iudicare saltem tacere. Nec aliud volunt Felinus & Doctores citati.

Sed videtur, t. quod, quamvis Episcopus violans alternaitionem in sui odiu, & penam, statim amittat eam omnino, tamen ad gaudendum omnibus quatuor mensibus ordinariis, etiam qui iuxta alternaitionem sunt Papaz, ut Marij, & Sept. oportet certiore facere Papam, seu Datarium de ammissione alternaitione, vel illi coram eis renunciare quemadmodum in acceptancee requiritur ad regulam omnis res in decretabil. & l. n. 6. tam naturale, nisi Papaz amissionem accept. islet exprefse, & dispositio, tunc enim non est: necessaria alia certioratio, reg. eum qui l. 6. non tamen sufficeret pro certioratione, quod Papa vnu est ammissione prouidendo ob illam ex narratio impetrantis, ex illa enim non conflat Papaz de ammissione determinate, & certo quāuis pro declaratione Papa requisita iuxta sententiam Rota in Vicen. si sufficeret, Gonzalez supra d. v. 12. qui tandem n. 147. ita quod Episcopus amittens alternaitionem ratione contrauentiois statim reddit ad quatuor mensibus ordinariis, & Papa ad reliquos octo, prout prius ante acceptancem alternaitione cum Ant. Aug. in rep. verb. alternaitione Mād. conf. 21. n. 2.

Quando vero Episcopus contraueniret, & violaret alternaitionem ex propolito, & data opera in fraudem ad extundendum se ab alternaitione, de cuius acceptancee forsan eum ponebat, quamvis statim eam amittat quod se, & in sui damnum, non tamen quod Papam, quia fru. & dolus nemini patrocinari debet, & edes, & ex tenore, de resp. nisi Papa exprefse cam acceptaret, nec tunc videtur sufficere certioratio de violatione, nisi fieret etiam mentio de fraude, & animo, quo facta est, & nihilominus Papa eam amitteret ad dicenda alias infra 8. p. c. 3. & n. 9. 4.

Sed subdubitatur, t. quod remedium habeat Episcopus, qui amittit alternaitionem per contrauentioem, & violationem, & si eam iterum habere velit, in quo dico debere recurrere ad Papam narrando qualiter, cum haberet alternaitionem acceptata, eam amittit per contrauentioem, & petendo eam iterum sibi concedi de gratia speciali, & cetera.

Tandem t. circa hoc subdubitatur, an Episcopus, qui se intromisit in prouisione Beneficiorum Papa reuelatorum proper ignorantiam reseruationis non, tamen sciebat eam referuere, anitarrat ex eo alternaitione? In quo breuiter resp. distinguendum est, quod aut ignorantia reseruationis prouenit ex errore facti probabiliter, ut quia, verbi gratia. Episcopus ignorabat defunctum, per quem vacavit

Beneficium, sive officiale Papaz, aut familiarem Cardinalis, vel quia Episcopus verisimiliter creditur defunctum in longinquis partibus defecisse in sui mente, quia fama de hoc erat, aut quia verisimiliter existimat eadem. Apostolicam vaca- resuaria ita pro certo habebatur, & con sequenter reseruatione nostre regulari celare, &c. Et tunc non amitter alternationem, cum ignorantia facti cum ex- cufetur, reg. ignorantia lib. 6. vbi gloss. & Dd. Puteus de c. 61. nro. 1. o. 2. lib. 2. & ita postea tradit Gonzalez. d. gloss. 50. a. n. 128. dicens, quod in his, & a. lib. similibus casibus Episcopus conferens Beneficium reseruatum, iustam causam excusationis à pena nostra regule habebit, nam semper ignorantia facti excusat à culpa, & con sequenter à pena, glossa verbo si culpa vbi Gemin. num. 4. & ceteri in cap. si Beneficium de Prebend. lib. 6. vbi loquitur in terminis collationis de Beneficio reseruato, & à pena quelibet causa excusare valet. I. agitur, s. potest. ff. de iure ali cause gloss. L. in cap. eum venerabilis de conseruacione. Mohed. doc. 4. de transact. & eo magis, quia alternaitionem non est proprium privilegium, sed remotione obstatuli, ac reducio ad ius communem, &c. & pena per regulam nostram sancta tangunt odiosam est restringenda, & benigno interpretanda, &c. Et idem est, si reseruatio est secreta, & particularis, cuius datur iusta ignorantia, Feder. de permittat. Be- nef. q. 3. num. 6. & 7.

Aut ignorantia tref. reseruationis prouenit ex igno- 753 riantia iuri, quia ignorabat reseruationem in iure, aut in regulis Cancelleriarum, & constitucionibus Apostolicis contentam, & tamen amittit alternaitionem, faltum in foro exteriori, quia ignorantia iuri non excusat, vi in d. regula, sign. antia. Puteus. decisione 361. num. 3 & decisione 363. lib. 2. & Feder. d. num. 6. & facit in simili doctrina glossa verb. scientier in cap. eū qui de Prebend. n. 6. quoniam teneret Domin. conf. 78. Bo- nificatus in Clem. gratae de rep. p. n. 13. & Probus ad Monachum in eod. cap. eum qui sub nom. 3. & Rota in Tolent. Capellane de Varas coram Illustrissimis Mantico, & Pamphilio, vt in de. sombras infra adductis 11. par. cap. 5. nro. 22. nisi sit ignorantia iuri- tis dubij, & obscuri, cuius error est probabilis, & iustus, & exquiratur error facti, Bellam. de permittatione 11. par. quod. 4. & dicitur infra cap. 5. num. 8. & videtur tenere in proposito Gonzalez supra numero 130.

Dixi saltim in foro exteriori, t. quia in foro co- 754 scientiae non videtur cam amittere, qui ex ignorantia iuri se intromisit in prouisione Beneficij reseruati sincere, & absque malitia, & mala fide, ad traditionem Caetani. in sum. verb. precept. 17. anglofr. in fin. Armillarii verbo precept. numero octavo. Na- uarius in man. capit. vige. in notario, numero 59. & dicta supra pars, cap. 3. numero 66. dum non impugnatur prouisione per talen facta vigore alternaitione.

Quamvis ignorantia iuri, nisi sit dubium, non excusat à denotione, vt per Rotam in Gienen. prælimonij, & Mediolanensi. Beneficij infra relatis. 12. par. cap. 2. num. 195. & 12. etiam in foro con- scientie, ex qua denotione inducitur non ob deli- ctim, sed ob negligientiam, quae in ignorantie ius dari videtur.

Ait tamen post hæc Gonzalez. d. glo. 56. à num. 754. quod, si à principio Episcopus habuerit iustum causam ignorantie, vel excusationis, vt in casibus supradictis, tamen, si postquam certificatus fuerit de re-

de reseruatione, & quod nullatenus prouidere poterat, prosequatur ad alternaitionem, t. & modum, illius de quod nullatenus prouidere poterat in possestionem ab eo de facto prouisum, vel si fuerit ante scientiam immis- sus, non curaret quantum in se fuerit intrulsum, à tali possestione removere, vt possestia vacua remaneat, quomodo Apostolicus prouisus in illa capitulo impedimentum habeat, intrat alternaitione prouia- tio argumento, si Benefitia de Prebend. n. 6. ibi Did. & Rota in Dierut. Parochialis 1. Febr. 1593. cor. D. Penna supra adducta 4. part. 4. n. 90. & quod facit etiam, quod si obiecta Beneficia absentis in imperatione eius nomine facta non narrerunt, vt alias sunt narranda, non propter ea iuratio grata cum ultra ignorantie causa audit. Rota dec. 74. & 75. de rep. in antiquis. Feliian. cap. super literu. eodem nr. num. 7. tamen si absens, postquam id sciuit, vel sciredebet, nolit curare supplementum de deficit, & gratia perinde valere obtinere, sed potius vratu d. prima gratia, tunc talis gratia minime illi suffragari debet per dict. capitulo si Beneficia, & quod audit ita di- xisse Rota.

Sed quamvis ista lenitudo, t. videtur vera in pri- 755 mo casu, quando potius notiarum reseruationis Episcopus immisit, seu immitti maledic in possestionem à se prouisum, eo quod impedimentum praeditum, quo minus prouisio Apostolicum effectum con sequatur, etiam non placet in secundo casu, quando nullum non curabit a possestione removere, quia id in regulis non dicitur, nec pena est extendenda, reg. Odas lib. 6. cum aliis.

Nec dictum Capitulum, t. si Beneficia facit ad propotitum, quia ibi agitur de ammissione priorum Beneficiorum per retentionem aliorum de facto, quia pars sunt illa de facto ascipti, vel de facto re timere e. cum quod de Prebend. d. & iuncto c. spe de re- fusi. folias, nec ibi agitur de exteriori nomine, unde etiam non facit ad propotitum dicitio. Dertifsen. vbi agitur de ammissione iuriis ad Beneficium per retentionem possestionis de facto scienter, sicut amittitur per intrusionem, & facit ad propotitum quod dicitur in dictibus Salamanca. infra relatis, num. 778. ad fin. &c.

Nec obstat simile t. de impetracione absentis no- 756 minis facta non narratis eius obvientis, qui verius talen gratus ab initio non valere, & ideo requiritur supplementum dict. defacta, & gratia perinde vale re. Nec refert, quod iusta ignorantie causa aduersa in impetrante pro absente, nam non est attendenda eius scientia, vel ignorantia, sed ipsius principalis, pro quo impetratur, & ad cuius favorem si gratia.

Vndeclimo dubitatur, t. an Episcopus, qui se intro- 757 misit in prouisione Beneficij litigiosi contra e. & 2. viri tui pendente in 6. amittat ex eo alternaitione? & breuiter respondet non amittere, nam Beneficij litigiosi non sunt reseruata, licet durante lite prohibetur Ordinarii ex conferre, vt dictum est supra n. 13. & regula solum prius alternaitione intromis- tes se in prouisione Beneficiorum reseruatorum, vel affectorum. Quae pena non est extendenda, vt supra n. 757.

Episcopus autem, t. qui se intromisit scienter in prouisione Beneficiorum non reseruatorum, qui tamen sunt per Papam provita iure præventionis siue valide, siue inuidile, amitteret alternaitionem, nam licet non fuit alias reseruata, tamen per appositionem manus Papæ manet affecta, vt supra dictum est à me. de c. 1. par. 1. n. 1. Achillez dec. 53. cu. se uada de off. deleg. Rota dec. 69. part. 1. diversorum. Maffia Gallefus ad formam camerale obigationis titulo de processu numero 4. & 5. & alii, & quod in collatione

TRACT. DE BENEFICIIS

546
Beneficiorum conferens debet scire, potestatem suam, & ex illa facere actum, dicunt Aymon. consil. 134. num. 4. & Mandos. regula 32. quest. 25. num. 5. cum alio.

Secunda, quod priuilegium t̄ non operatur, nec habet effectum antequam immo teat priuilegium, seu ante scientiam illius, cui conceditur. Imlus. Abb. Felin. num. 7. tercia limitatione, & Decius 1. lectura ad num. 42. in cap. 2. de confutacionibus, & Doctoris in cap. 1. de concess. Prabend. in 6. Bartolus, Baldus, Albert. Lafon, & ali in 1. sif. de confutacionibus Principium, & ibi Orocus, numero 23. & late Tapia. Parens dicens communem decr. 19. & 145. libro 2. Memochius de arbit. lib. 2. cap. 185. a. n. 30. Rota decr. 14. part. 1. dauer. Molina de Hispanorum primog. libro. 2. c. 7. n. 9. & Thom. Sanchez de matrimon. lib. 3. dispensation. 16. c. 2. cum alio, & ita se habet communis sententia Legistarum, & Canonistarum, ut per Ias. num. 46. & alios supra.

767 Vnde, vt intellexi, aliqui curiales t̄ Rome volunt Episcopum non posse vti alternativa, antequam habeat notitiam acceptationis, seu recognitionis literarum, ac etiam recipiat fidem illius, &c.

768 Sed ad primum respondet t̄ Ordinarii habentem alternativam prouidre ex vi sue potestatis ordinariae sibi competens de iure, nam alternativa solum removet obstatum referentis faciendo illos menses ordinarios, ut supradictum est a numer. 22. & sic, licet ignoret acceptationem alternativa, per quam obstatum referentis removetur, certus tamen est de fundamento sua prouisionis, quod est ordinaria potestas, quod videtur sufficere, ad tradita per Ant. Gabr. conclusione 3. de execusione rei iudicata, tertia limitatione, ex numero 10. facit decr. Putei 488. libro 2. & quod tradit Rota decr. 1. de probatio. in antiquo. & 4. de offi. Deleg. in nouis, & ibi addito. & Felin. in cap. suscitans de rescript. n. 12. vers. 6d. dicas regulariter, & quod tradit Mando. reg. 27. 9. 16.

769 Vnde etiam responderet t̄ ad secundum, quod gratia alternativa non est priuilegium, sed removit obstatum referentis, & rediit ad ius commune, praeriuatoque ordinariae iurisdictionis Mando. reg. 11. quest. 11. a. num. 4. Gonzalez gloss. 35. u. mer. 15. v. gloss. 42. 13. & gloss. 56. n. 137. v. gloss. 58. num. 28. cum aliis, quos citat. Et sic non requiritur notitia, & scientia illius, &c. Et esto esset priuilegium t̄ non requirenter d. notitia, ex quo per Procuratorem seu Nuntium acceptatur, seu potius exhibetur acceptatio Episcopi, ad Rotam d. decr. 14. a. num. 2. Silvius. verb. priuilegium, quest. 16. Eman. Rodriguez. quej. regul. 1. ton. 7. art. 6. & Cofr. lib. 5. in statu. moralium cap. 3. q. 5. v. cap. 23. quest. 12. Tho. Sanchez vob. supra. n. 6. & Gabr. Vazquez 1. 2. datus. 156. a. num. 30.

770 Praterea quoad t̄ propositum dubium de prouisione, in quatuor menses ordinariis ante habitam notitiam acceptationis alternativa, esto Episcopus non posset valide prouidre virtute alternativa ante habitam notitiam acceptationis ipsius, tamen ea habite posse prouidre Beneficia, qui vacarent in mense alternato post acceptatum Romanum alternativam, licet tempore vacationis non habuissent notitiam acceptationis, quia elto ante habitant notitiam non haberet exercitum iuris alternativa, habitu tamen illud haberet, sicut dicitur de iudice Delegato ante receptionem literarum. Felin.

in cap. cum t. num. 21. de rescript. v. in dict. capit. sci-
tatum, num. 21. & in ep. p. de pref. sumpt. num. 37. & dictum est supra, num. 349. sed & priuilegium statim etiam ignorantem competit, licet non efficaciter, seu cum effectu, Decius supra num. 45. post Cardinal. in proximo Clement. 2. verbi. V. misericordia. quest. 5. & Rota d. decr. 14. a. num. 6. & Molina supra, quod sufficeret, ut statim ac acceptata est alternativa, cessarent qua-
tuor menses Ordinarii.

Ex predicta resolutione, t̄ infertur ad aliam si miliem questionem, quam late tractat Gonzalez 3. p. proam. ex numer. 95. an collatio de Beneficio vacante in mense alias Apostolico, sede Apostolica vacante, facta ab Episcopo vacationem d. sedis igno-
rante, valeat, in qua sumiliter dicendum est valere. Et omisisti alii fundantur adductus per Gonza-
lez ibi ex num. 10. 7. que non multum faciunt, ratio precipua est, quia per vacationem sedis Apostolicae solum celat obstatum, & vinculum reteruotio-
nis, & nihil de novo conceditur Episcopo, sed vi-
gore iuris communis, & sine ordinaria potestatis conferit. Et sic nul refert sciat, vel ignoret d. vaca-
tionem sedis, cum illo sit fundamentum sua prouisionis, sicut de alternativa diximus. Et ita hanc sententiam plane tenet Gloriosator Soto in reg. 9. Læ-
cellarie. vbi ait, quod si statet in partibus, & vacaret ibi Ecclesia Cathedralis confuleret, quod Canoni-
ci eligerent, & Archiepiscopis confirmaret, quia tunc forte Papa esset mortuus, & valeret electio, & confirmatione, celsante referentia per eum mor-
tem, & quod si esset Canonicus eligeret, (quauis istud consilium) Gloriosator sit fulle temera-
rii iuxta dicta infra. a. num. 775. & in specie, in
qua loquitur, omnino falsum, & sine fundamento, ut infra numer. 787. i. refert, & sequitur Gonzalez d.
9. p. proam. 2. & quod tradit Rota decr. 1. de
probatio. in antiquo. & 4. de offi. Deleg. in nouis,
& ibi addito. & Felin. in cap. suscitans de rescript. n.
12. vers. 6d. dicas regulariter, & quod tradit Mando.
reg. 27. 9. 16.

771 Er conductit resolutio Rota, t̄ quam refert Gon-
zalez d. 9. 5. num. 115. in vna Calciaten. Canonicas
6. Maij 15. 9. coram D. Seraphino. Vbi sit dubitum,
an tenerem pronostico de quodam Canonico vacante facta
a Capitulo Calciaten. in mense ordinario in personam
Ferdinand. de Palacios ex eo, quod constabat fuisse sus-
pensus Capitulo ante dictum prouisionem, & quod
licet in curia fuisse dicto Capitulo san concessa absolu-
tio de tempore facta prouisione, tamen dictum Capitu-
lum illius notiam habere non poterat. Et Rota re-
solutio pro validitate collationis ex eo, quod dicta ab-
solutio suffragabatur etiam ante habitam illius noti-
tiam.

reco

QVINTA PAR. CAP. I.

347

Episcops non renunciatur, quia facultas officio suo fuerat, ut
sleprosus inueniens dimittet, &c. hoc in dictis deci-
sionibus

Prouisus aut sic in dubio non deberet capere pos-
sessionem Beneficii, donec de acceptatione alterna-
tiva certudo habeatur, & id debet Episcopus ca-
vere dicendo in titulo, & literis prouisionis, & ei de-
bet possit, cum de verificatione conditionis con-
sideretur, & non antea, ne forte intrudatur sine vero

772 Et videtur, quod non. t̄ Nam in dubio tutor

paris est intelligenda cap. illud de clero excommuni-
cato ministrante late cap. Vazquez 1. d. diffusio-
ne 64. & 66. & dicetur alias infra 7. par. 1. a. num. 11.
& in causa proposito tunc est non prouidre, quam
prouide, quia non prouidendo, sed expectando
certiorationem nulli est periculo exponit, vt patet,
prouidendo vero exponit se periculo vspurandi
prouisionem ad Papam priuatum spectantem ratio-
ne referentias, & faciendo intrulam in Beneficio,
aque adeo peccandi mortaliter, & qui se exponit
periculo peccandi mortaliter, peccat mortaliter,
nam qui periculum amat peribit in illo, vt est vul-
gatum.

773 Præterea ille est certus t̄ de reservatione, & de
acceptatione non habet certitudinem, in mense
Ilem, sed ad summum solum est dubius, er. o non
potest in dubio prouidere. Sicut, qui est certus de
debito & de solutione dubius, non potest distinx-
tione, quia non sunt certa pars, & aqua causa, &
ius utriusque, vt recte inquit Lu. Lopez in rati. con-
scientia. tom. c. 13. & Gab. Vazquez d. diff. 66. & 43.

774 Rationes ita t̄ mihi videntur fatis concinere
quando Episcopus simpliciter, & absolute prouide-
ret, posset tamen quando veriusibile est alternativa
esse acceptaram, aut flante dubio, si est acceptata, vel
non, prouidere sub conditione, & in quantum
possum sibi sub conditione si alternativa est per-
fecte acceptata, nam sub illis conditionibus, cum fin
de presenti, recte Beneficium conferri potest, Co-
uart. de Benef. 4. part. 3. cap. 3. m. 24. sicut sub conditio-
nes, si vacat, vel si est capax, gloss. v. 1. de elec. m. 6. &
ibi Dd. & Francus n. 4. & licet, si executor diceret,
conferto tibi tale Beneficium vacans, si de iure debet
tur, valere collatio, si de iure debetur, alias fecit, vt
cum Innocentius inquit Francus ibi, quoniam cum
Domin. contrarium tenet Felin. in e. cuno contingat
de offi. deleg. 15. quem sequitur Rebuti in concordan-
tia, in forma mandatis verbis annotatis, de quo vide inf.
8. p. 1. a. n. 4.

775 Et similiter Episcopus, t̄ qui probabiliter dubitat
an alternativa sit iam Romæ acceptata per eius pro-
curatorem, non poterit licet prouidre de Benefi-
cio vacante in mense Martij, seu Septembri nisi sub
conditione, quatenus alternativa non esset acceptata,
vt dicitur in dictis decisionibus Salamanca, fructu
super citatis numer. 764. de Episcopo Salamanca, qui
cum non esset certus an alternativa fuisse in curia acce-
pta, ab eius procuratore, que vere acceptata fuerat,
providit de dicta Cantoria vacante mense Septembris
1571. quatenus alternativa non esset acceptata proposita
eo, quod sua intentione non era pronovere, quatenus illa
in mense referendo vacasset, & quod inde non sumpsit tur-
num, sed in illius facta præcavita, glossa fin. in c. cum
in multis de rescript. in 6. Caffas. decr. 10. num. 4.
de concess. Præbend. Maxime, non prouisum possederet
postea ex novo in collatione prouisi Apostolice, Puteus de-
crl. 179. lib. 3. Adules 1. de collatio. quoniam non prouis-
um nulla scientia facta turnum confusat. Rom. conf. 329. m.
1. Puteus decr. 357. lib. 2. cum aliis allegatis: que pre-
terea loquuntur in eo, qui patet dimittere habita notitia
nullitate prouisionis, & non dimittit, sed in facultate

5.13. De regula. 16

S V M M A R I A.

O Missa regula nona, quia non est referentia, & c:
de qua, qui videri possint referat regula 10. que hic
pertinet, n. 782.
Difficiliter contra istam regulam quod videtur superflui
stare confirmatione, & declaratione perpetua Pauli II.
eius rati. est generalis, & omnia comprehendit, &c.
n. 783.
Responsio, quod non est superflua, cum clarius exprimas
n. 784.

In eis a regula est minus ampli quam dicta constitutio,
quod loquuntur de Ecclesi. & Monasteriis, ac Benefi-
ciis, quae tempore predecessorum vacabant, illa verba
eis de Beneficiis vacantibus post illos obitum
n. 785.
Illustriss. & senioriss. Glossatoris, quod, si Ecclesia Cathe-
dralis via afferit post hunc Papam, est fieri electio, &
conformatio, & quod d. consuetudo Pauli, non habet le-
gitimam, neque loquuntur in Episcopatibus, &c. n. 786. que
reprobatur n. 787.

Tunc per reservationem Beneficia etiam ante ordinari-
m sunt affecta, cum reservatio facta est absolute, &
pure, & de Beneficio certis, seu certarum personarum
seu cum reservantur ratione qualitatis Beneficij, vel
personarum illa sensu data tempore reservationis, &c.
n. 788. cum vero reservatio est conditionalis, seu de Be-
neficiis incertis, seu ratione vaccinationis in certo tempore
seu certo modo non intra, nec affect nisi impleta con-
ditione, & c. n. 789. vobis refertur, quod tradit Gon-
zalez.

Attendendum est, an qualitas inducens reservationem
semel detinatur flante regula, & tunc statim refer-

uicio intrat, & remanet inducta affectio, an vero non
detur sancte regula, sed postquam illa expiravit, tunc
reservatio non intrat, nec afficit Beneficium, numero
790.

*Prædicta doctrina est approbata per Rotam cuius decisio
ponitur, n. 791.*

77 Finita iam regula 8. t de reservatione mensum, & alternativa, & omisita regula 9. de iuris in formarationis congruis expeditis, quia non est reservatoria, nec facit ad nostrum propositum, de qua videlicet poterunt Glossator antiquus Alfonsus de Soto, Rebusfus, & Mandol super ea, restat regula 10. qua agit de reservatione Beneficiorum facta per predecessores, & affectione per eam inducata, & sic se habet.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & Beneficiorum per predecessores seniorum.

Item declaravit omnium, & singularum Ecclesiastrium Cardenalium, & monasteriorum prouisiones, quae predicti predecessores sui, ordinatio, & dispositiones eorum, nec non omnia, & singula Beneficia Ecclesiasticae, quae dicti predecessores, etiam predicti dispositiones, cum interpolatione decreti reservatoriarum, quae quidem Ecclesiasticae, & monasteria, nec non se reservata, Beneficia tempore obituum eorumdem predecessorum vacabant, aut Ecclesiastice ipsel, vel monasteria huiusmodi, commendata, vel eis administratores depositari non fuisse, etiam tunc vacantes remansisse, & remanere per huiusmodi reservationem, & decretum affecta, nulliusque de illis praeter Romanum, Pontificem ea vice se introsumus, vel disponimus portio sua postea quoque modicacessens utrūcum, & inane, & secundum super illis attentamus forsan erat tunc, vel in posterum controvenerat intentus.

733 Circa quam regulam statim † se offert difficultas, quod videtur superflus fiant constitutione, & declaratione perpetua Pauli II, qua est extraagamus ad Romani, ultimo de Praebendis, in communibus, & quanum illa loquatur de Beneficiis familiarium, & collectorum, & subcollectorum, nec exaptimat Ecclesiastis Cathedrales, & monasteria, tamen ratio illius, scilicet effectus per reservationem, manufactaque appositionem in eis productus, & quod Beneficium senei affectum semper manet affectum, est generalis, & omni comprehensione, atque adeo ipsa constitutio est generalis. *la regula s. j. fin ff. de iuriis, & factis ignorant. Euerat in topica iuriis in loco a ratione legis larga, cum aliis maxime, cum finus in declaratoris.*

⁴ Sed respondetur, non esse superfuum, cum clarissima ista exprimit, ut per Mandosum hic, quae caput eum est reg. *q. s. f. 5.* & nam superfuum non dicitur quando explicite, ac distincte declaratur, quod implicite erat dispositum. Rota in Seguntinum Archidionacutus, & Canonicus supra adducta *nn.* *332.* prop. *ff.* & *Gonzalez gloss. s. num. 33. v. gloss. 51. nn.* *96.* cum aliis.

Quamvis in eo, sit minus ampliæ regulæ, quam dicta extraugans, quod hæc loquitur de Ecclesiis, & monasteriis, ac Beneficiis, que tempore prædecessorum reseruantur sue dispositioni vacabant, illa vero loquitur etiam de Beneficiis vacanteibus post obitum prædecessorum reseruantibus.

Ex quo inferetebas † Glosator hic. Quod si va-
casset Ecclesia Cathedralis post obitum Papae, &
antequam successor faceret referendum Ecclesiæ
Cathedralium, fieret electio, & confirmatio
in forma iuris, illa valerer, &c. Et videtur sequi Go-
dardus, §. 5. p. 304. num. 93. & 119. ut infra. num. 789. &
ad dicit. extraugantem respondent Glosatori, quod non
habet locum, neque loquuntur in Episcopatibus, vel prin-
cipalibus in collegiis, neque in monasteriis, sed in Be-
neficiis officiis, vel familiariis Papæ, vel Cardina-
liorum, &c. Et quod in ea non sit mentio de Episcopat-
ibus, &c.

Sed ista sententia est omnino falsa, † & contradicit. 287
extraugantem, cuius ratio, ut dixi, est gene-
ralis, & omnia comprehendit, etiam Episcopatu-
m, &c.

Aduertendum est autem, † quod tunc per reservationem Beneficia † etiam ante vacacionem sunt affecta, cum referatio facta est absolute, & pure, & de Beneficiis certis, seu certarum perfornorum, ut Dignitatibus principalibus, Monasteriis, Beneficiis familiarium, & officinalium, &c. tunc cum referentur ratione qualitatis Beneficij, vt quia est Dignitas principalis, Monasterium &c. vel ratione qualitatis persoꝝ, vt quia sit familiaris officialis, &c. tunc semel data illa qualitate tempore regula, seu reservationis, referuario intrat, & afficit Beneficium, ita ut maneat affectum, licet postea regula expiret, aut qualitas celaret, & ita procedit d.extranagans ad Romanos 8. 21. *Si enim ratio*

Cum vero referatu est conditionalis, seu de Beneficiis incertis, seu ratione vacationis in certo tempore, seu certo modo, non intrat, nec illum afficit Beneficium, nisi impleta conditione, & data certificatione, & succedente vacatioне illo tempore, seu modo tempore regulæ, seu referuationis, ut in referuatione Beneficiorum vacantium tali mente, & Sede Episcopali vacante, &c. & ita procedit quod tradit post hanc Gonzalez d. 9. 5 proam. 2. quæst. num. 76. vi ait quod Beneficiis, quod vacavit ueniente Papa in mente Apolitico, ex ipso tam in referuationem, manet affectum, nec per obitum Papæ ceflat referatio, vt in hac regulæ, Beneficiis vero vacans in mente alia Apostolico Sede Apolitica vacante, & sic extincta regula mentium, non est referatum, ne affectum, quia non vacavit fratre regulæ, & sic nunquam incidit in referuationem, qui tamen n. 93. & 119. male videtur sentire cum Gloriatore hic, quod etiam Ecclesie, & Monasteria, & alia Beneficia certa referuta per regulas non sunt referata, si vacant post obitum Papæ referuntur, ex hac regulæ dum solum declarat durare referuationem, Beneficiorum, qua tempore obitus prædecellorum uechante.

Itaque in hoc † attendendum est, an qualitas in-⁷⁰
ducens reservationem, seu ratione cuius inducatur
referatuio, aut qualitates, si plurures requiruntur, se-
mel dentur stante, & vigente regula, & tunc statim
referatuio intrat, & remanet inducta affectio . an
eum non dantur stante regula, sed postquam illa
expiravit, tum enim referatuio non intrat, nec affi-
cit Beneficium ex quo regula non est in ratione na-
turae, nec amplius est referatuio, vt per Gemini con-
tra 93, numero 15, cuius dictum dicit verissimum. A-
reas de Falcone de reservatu 4, qualis effectu 17. ver-
ita-

Et ita fuit resolutum in causa mea Abulensi Pa- 791
ochialis de la Calda 19. Nouembris 1593. coram
Domino

Domino inco Corduba Episcop. Pacen vt in decisione infra adducta capit. 5. numero 91. & Iulius. & melius 28. Ianuarii 1594. coram eodem, vt in decisio- ne frequenti proposuit pluries curia, an haec Parochialis sueta affecta dispositionis Apostolice per regul. I. Fe- brile recordat. Sixti Pape V. & primam (& 7. Gregorii X. IV. & Domini fuerat anni) dicit tandem fuit resolu- tio non esse officia pionio, quia predilecta regul.

eciter, & data illa qualitate, quod fuerint familiarium, Dignitatis principales, & c. statim in illo reservatio in- ductus, & product effectum, cum adfis subiectum car- tum & determinatum, quo fundatur reservatio, ex quo affectio nascitur, & in his terminis loquuntur Gabo- rum Sarnen, & alijs allegatis; & Casad, decisione 4. numero 6. de reservatio, supponit reservationem forti- tam effectum.

Sixti duas finali qualitates regarebat, quod mortua est Episcopus, & quod tunc Beneficia vacarent; ut etiam relatum est, quia ibi, qui post illorum omnes vacabat, cuius natura est restituere suos tantum, cui adiunguntur Bartol. in leg. a filio. 9. testator, & 8. sequenti de alimentis, & cibis suis legislat. **Alexand.** confilio 29. numero 4. volum. 1. & sic usque regula intret, debentur cocarcere ambae qualitates vivente Papa Sixto. Ad leg. si huc plures de conditione institut. Decimus confil. §. 14. numero 1. & cum mortuo iam Papa Sexto, & eius regula vacanterit, non potius cadet sub reservatione regulae, quae tunc non erat in rerum natura, & sic ex illa qualitate post obitum Papa prouenientem non potest inducere reservari. **Genes.** conf. 93. num. 15. cuius doctrinam verisimiliter dicti **Ab. de Falcon.** de referatu. questione. 4. 17. effectu vers. 4. et maxime, quia predicta regula Sixti solam volunt comprehendere Beneficia post Episcopi obitum sicut tam tempore vacuata, & ex proximo regularem apparet. Secundo, quia cum dicta regula reservet Beneficia, que post obitum Episcoporum vacabant, reservari est conditionaliter, ad leg. Stichus qui meus est, et ibi Bart. num. 1. de legatis ut. nuper in fin. de legat. 4. **Cassa.** decisi. 3 de Præventiona. 11. Rota diuersorum 235. num. 4. part. que nullum potest producere effectum in hoc Procedendo, cuius vivente regula non ex-

CAP. II.

De Concilio.

S V M M A R I A

D E Concilio generali an possit Beneficia conferre, & qui id tractant, n.m.
Concilium, in quo Papa praesidet, potest beneficia conferre secundum Selvam Corras. & Duar. & secundum Leibn. Concilium enim a legitime congregatum probabilitate beneficia conferre potest, iuxta quem al- legatas non probat, numer. 2. quando vero Concilium est congregatum sine Paparatione schismatis, non poterit beneficia conferre secundum Selvam cum Abb. numero 3.
Secundum authorem absolute Concilium non potest ue- neficia conferre, nisi Papa id ei specialiter permitat, licet potest Papa, si vellet, in Concilio facere prouisiones beneficiorum n.m. 4.
De potestate Pape & Concilii qui sunt videndi, numero quinto.
Collegium Cardinalium Sede vacante non potest beneficia conferre, n. 6.
Concilium Provinciale non potest conferre beneficia Pro- vincie, nec Diocesanum beneficia Diaecesis, nisi qua- tenus ad eum diffusione speellant id permitteret, numero 7.

Propterit Papam secundo loco agendum est de Con-
cilio generali, an possit Beneficia conferre: tamen
quam quoniam questionem tractant Abbas ques*i.* ad 4. du-
bium ex num. 29. Selua de beneficiis 2. part. quoniam 2.

Corras. 2. part. cap. 2. Durand. eodem tr. lib. 3. capi-

terio. nro. sed in pfecte, quicquid Glos. & alij dicant à num-

ero 6.

In qua quest. Selua Corras. & Durand. ibi dicunt

2. t̄ quod Concilium, in quo Papa presides, potest Be-

neficia conferre iuxta illud actuum Apostolorum c.

1. vbi Matthias fuit electus in Concilio, seu congre-

gatione, in qua erat Petrus, & quia, ut inquit Corra-

sus, sicut solus Papa potest Beneficia conferre, ita

Concilium Papa praesentia, authoritate sufful-

tum. Et Zechus de Beneficiis & penit. Ecclesiast. cap.

2. ait, quod Concilium generale legitime congrega-

tum probabilitate Beneficia conferre potest argu-

cum in cunctis, in principe electione, qui tamen tex id

non probat.

3. Quando vero Concilium t̄ est congregatum sine

Papa ratione schismatis, inquit Selua cum Ab-

bate supra, quod tunc non poterit Beneficia con-

ferrere.

4. Mihil vero absolute t̄ dicendum videretur Conci-

lum non posse Beneficia conferre, nisi papa id ei

specialiter permittat, non enim ad id congregan-

tur Concilia, nec de iure habent talem potestatem,

posset quidem papa, si vellet, in Concilio facere

prouisiones Beneficiorum, sicut fecit B. Petrus in il-

la electione B. Matthiae, & ita tenet Abbas supra nu-

mero 34.

5. Et de potestate pape, & Concilij t̄ videndi sunt

Turcremata Catalus, & Car. Albanus de potestate

Pape D. Anton. 1. p. summa tr. 3. cap. 31. Caiet. opus

de potestate Pape, Victoria in lectione de potestate Pa-

pae & Concil. Franc. Turrianus cod. tr. 1. Corduba lib.

4. quest. 1. cum sequentibus Bannez Aragon, & alijs 2.2

quest. 1. art. 10 & Valentia 3. tom. dispat. 1. qn. 1. Cardinal.

Barbellinus, qui optime l. tom. contrarie t̄ 4. lib. 2. seu 2. 10. controverst. 1. Decius Beroius, & alijs in

c. 1. de constit. & relati per felic. in c. nonnull. de rescrip.

nu. 3. Selua d. quest. 2. iacobatus, & Alaua de Concilio

Corras. supra Cuchus in inst. maior. lib. 2. 1. u. 2. & 3.

Bursatus cons. 109. lib. 1. & Granutius ad Simonetam

de reformatio. q. 14.

6. Collegium autem t̄ Cardinalium Sede vacante nō

potest Beneficia conferre manifestum est. c. vbi persi-

culum, de elect. in 6. & Cl. en. ne Roman. eodem titulo

Corras. supra & alijs.

7. Similiter etiam t̄ Concilium prouinciale non po-

test conferre Beneficia prouinciae, nec sindicale, seu

Dicefanum Beneficia Diocesis, nisi quarens ad

cuius dispositionem spectant id permetteret, quia de

iure non datur eis talis facultas, nec ad id congregan-

tur.

CAP. III.

De Legato.

SUMMARIUM.

DE Legato an possit Beneficia conferre, & de eo, & e-

ius officio, & potestate qui agunt numeri, & de eius

potestate in conferendo Beneficia. n. 1.

Legatis alijs sunt a latere, alijs missis, eu constituti, alijs na-

ti, & qui sunt vni. n. 2.

Legatis a latere possunt conferre Beneficia sua Prouin-

ciae, & ex prouilegio id est praerogativa, pre aliis Le-

gatis, quam potestatam habent a iure statim quod sunt

Legatis a latere, numeri, n. 3. Sic iure ordinario etiam in

Beneficiis exemplis, & nre Legationis, non in ge-

nero sed in pfecte, quicquid Glos. & alij dicant à num-

ero 6.

Licet sicut Ordinarys etiam sunt Ordinarys super industi

& non naturales, & sic odiosi, n. 9.

Proutius à Legato iure Legatus, & vi Lega o non di-

citur proutius auctoritate Apostolica n. 10. & 11. tamē

proutius Legatis dicitur proutius Sedis Apostolica, &

appellatione Sedis Apostolica, venit Legatus, nisi pro-

fatur in mate ria iusta Papae referuntur, aut cu dictio-

ne taxativa ex eo, quod Legatus in sua Prouincia vi-

te Sedis Apostolica gerit, n. 12. & 13.

Ideo litera Legatorum dicuntur Apostolica, n. 14. &

etiam proutius à Legato potest dici proutius auctorita-

te Apostolica, saltem large, n. 15.

Infervit ad clausulam Breuum de capienda possessione,

amoris quibuscunque detentoribus, quod si dicatur,

non tamē proutius à Sede Apostolica, vel

etiam auctoritate Apostolica prouidenter etiam

proutius à Legato, seu Nuntius, etiam si prouide-

rent auctoritate ordinaria Legatus, numero

16.

Legatus a latere possunt conferre Beneficia etiam de iure

patronatus Ecclesiast. c. 1. nro. 17. etiam non facta men-

tione, nec derogatione dicti iuris patronatus, numero

18.

Pofuit etiam conferre Beneficia spectantia ad collatio-

nem exempliorum, & etiam si beneficia ipsa sint exem-

plia, Legatus enim est Ordinarius exemplorum, n. 19.

& 20.

Pofuit etiam conferre Beneficia, licet eorum collatio sit

ad Sedem Apostolicam denoluta. n. 21.

Illatio Gambiarum quod Legato non currit tempus sex men-

suum ad confrendum, sicut currit alius Ordinarius, n.

22. in quo nam Lupus contra tenet. n. 22. sed Cardinali-

molam, & alijs concordant, quod licet ei currit tempus

tamen poterit conferre denoluta ad Papam, sicut alijs

sunt Provincie etiam ex propria negligencia n. 24.

27 sed cu potest conferre denoluta ex propria negligen-

cia, verius videtur non currire sibi tempus, numero

26.

Legatus potest conferre Beneficia sua Provincia, quam

non posuit ad Prelatum extra suam Legatione con-

tra communem, n. 27. quia Legatus potest conferre Be-

neficia sua Provincia spectantia ad collat. Clericorum

alterius Provinciae, numero 28. nam in materia

collationis attendunt loci ob suum est Beneficium,

& non locus ubi est persona, ad quam spectat collatio,

& attendunt Beneficium, non persona negligens, nu-

mero 29.

E. conseruo Legatus non potest conferre Beneficia, que

efficit ex iure Provin. & per denotionem, vel a-

lijs spectant ad collationem aliquis Prelati de

Provincia contra aliquos, n. 30.

Cum Legatis non habeant facultatem conferendi Bene-

ficia existentia ex iure sua Provincia, sicut proutius

non praesul titulum coloratum, nisi constet esse intra

limits sua Legationis n. 31.

Legatis non potest conferre Beneficia ad Episcopum

denoluta ex negligencia Prelati regularis exempli,

cum Episcopus ex conferat auctoritate Apostolica,

& in delegatus Papa, n. 32. & 33. poterit tamen illa

conferre ante denolutionem factam ad Episcopum, &

post denolutionem ab Episcopo fallida ad Papam,

n. 34.

Legatus potest beneficia vacanta a sua referuntur colla-

tionis cum modificatione tamen, & ea, que potest confe-

re, n. 35. in quod est numero 36. vbi qui agunt de hoc,

& hodie solus potest facere referuntur nomen specia-

lem, numero 37.

QVINTA PARS, Cap. 3.

351

Licet possit Legatus referuntur Beneficia vacanta etiam pro certa persona, si tamen nullum sui quartu, quia non potest dare ius ad vacuantur, numero 35. regisimo

etiam si su prouilegium speciale ad certa Benefici-

a, & non generale, contra Corrasum, quamvis secur-

is in habente prouilegium speciale etiam perpetuum

ad conferendum certa Beneficia, cum quo non potest

Legatus concurrens secundum Abbatis contra aliquos,

maxime stante in prouilegio clausula decreti irritante,

a n. 75. & seq.

Id procedut non obstantibus concordatis Germania, sicut

resolutum per Rotam, cuius decisiones ponuntur, n. 45.

& 44.

Quod dictum est de iure patronatus ex prouilegio pro-

cedit, etiam si su prouilegium speciale ad certa Benefici-

a, & non generale, contra Corrasum, quamvis secur-

is in habente prouilegium speciale etiam perpetuum

ad conferendum certa Beneficia, cum quo non potest

Legatus concurrens secundum Abbatis contra aliquos,

maxime stante in prouilegio clausula decreti irritante,

a n. 75. & seq.

Tertio, t̄ loco agendum est de Legato, an possit 3.

Beneficia conferre: de quo, & eius officio autho-

ritate, & potestate tractatus scripserunt And.

Barbarus & Cardinalibus Legatis a latere, Mar. Lauden-

& Gundifalibus a Villadiego auditor Rotæ & Epi-

scopus Oquer. de Legato Steph. Boerius Brunel-

lus & Gambarus de offic. & potestate Legati, quorum

plerique habent Thom. 11. par. 2. tract. nonnum.

Plura etiam Hostien. in sum. o specul. hoc titul. Cu-

chus in institu. majoribus lib. 2. titul. 5. & Lelius

Zechus de republica Ecclesiastica capitulo de istis

Legatis, aliqui Flam. Par. de resignatione Beneficia

libro septimo questione 13. & P. Enriques in sum. lib. 10.

10. & 18.

Et de materia huius cap. feliciter de potestate Le-

gati in conferendo Beneficia agunt Specul. titul. de

Legatis 3. non traditum Villad. 9. 9. 1. par. Selus de

Benef. 2. par. q. 3. Corras. 2. par. cap. 3. Durand. lib. 3. 5. &

& late Gambarus lib. 3. per totum. Brunellus concil. 19.

cum seq.

Primumtendumque t̄ est Legatis alios esse a late-

re, alios milios seu constitutos, alios natos. Legati

a latere sunt Legari Cardinales, qui dicuntur a latere

, quia sunt, seu mittuntur a latere Pape. Legati

missi, seu constituti sunt alijs Legati, qui a papa mit-

tuntur, seu constituntur, qui non sunt Cardinales,

qui Nunquam dici solent. Legati nati sunt, qui sunt

prætexti Ecclesiasticorum, & ratione legationis fibi

vindicant Dignitatem, & legatione funguntur, vt

Archiepiscopii Cantuariorum. & Eboracen. que tri-

genera Legatorum distinguunt textus in cap. 1. de offic.

Legati in 6. & ibi glossa & D. & reliqui supra re-

lati.

Hoc primum dico primo, t̄ quod Legati a latere 4

possunt conferre Beneficia iuri patro-

natus. Quod Corras. 2. par. q. 3. dicat eos conferre ex pri-

uilegio, intellige id est prerogativa p[ri]legio Legatis

a iure tamen habent hanc facultatem conferendi Be-

neficia statim, quod sunt Legati a latere, dicit. cap. 12. 8.

Rebus t[em]p[or]ibus reclamant Legatos conferre Bene-

ficia iuri patro[n]atus. Legatis enim 70. & 71. Gigas

de penit. Eccl. cap. 2. ver. 1. Legatis etiam.

Et sic iure Ordinario Decius supra Villad. que. 3. Gigas

de penit. q. 18. & 21. & Gambarus d. lib. 3. n. 3. etiam

in Beneficiis exemplis Gamb. lib. n. 94. & facit e.

2. de offic. Legatis 6. vbi probatur Legatos esse Or-

dinarios.

Quamus glo. in Clem. 2. de offic. 4. Ordin. verbo vo-

rum, dicat, quod conferunt auctoritate Apostolica,

& non sunt Ordinarij collatores, quia sequitur ibi

Abbas, nam 4. dicens, quod licet potest Legatos

n. 69. & in V muneris est ei[us] limitatio non placet,

sicut Ordinaria, vt in d. c.

2. vt etiam dicit in cap. si quis contra n. 4. de foro comp-

tamen respectu collationis Beneficiorum est ex-

traordinaria quia ex proprio officio legationis non

venit potestas conferendi, & ideo Legati, non Car-

dinates hanc potestatem non habent, sed Cardina-

Gg 2

TRACT. DE BENEFICIIS.

1. Ies Legati hoc habent ex speciali priuilegio, vt in d. c. i. & sequitur Cosmas in pragmatica sanctione ist. de collatio. q. acer. verba Legatorum circa fin. & g. s. t. em quod omnia verba Ordinarios. Selua 2. par. 34. & 3. par. quod. 66. sub v. 4. & 4. par. quod. 9. num. 3. & Probus ad Monach. in cap. fin. de concess. 39. & in d. c. 2. de offic. Legati in d. c. 3. dicentes, quod Legatus de latere haber collationem Beneficiorum, non iure Legionis, que ad hos non extendit, sed ex quadam prærogativa, & speciali priuilegio, vt in d. c. i.
- Sed quicquid illi velint tibi prærogativa, & speciale priuilegium, quod vocare, competit Legatis à latere de iure, & sic iure Ordinario, vt dicitur, & iure legationis non in genere, sed in specie id est inter legislatio à latere.
9. Verum, tibi licet sint Ordinarii tamen sunt Ordinarii superinducti, & non naturales, & sic odiſſi ex gl. d. Clem. 1. & Bonifacio, ibi num. 7. Abbas in d. cap. si quis contra. num. 4. Simonetes de reservatu, quod. 89. num. 3. & ibi Granutius litera A. Sarmen. in regul. de valore quod. 1. Caffad. decisi. 5. numer. 3. & num. 11. de decreto, & reservatu. Crefcen. der. 20. de Preben. pte. decisi. 45. in fin. lib. 2. & Rota deci. 206. n. 3. par. 1. diversorum, & Gonzalez ad reg. me. sum glof. 2. num. 38. qui tamen male dicit eos improprie Ordinarios.
10. Ex quibus inferatur, tibi quod prouisus à Legato iure legationis, & vt Legato, non dicitur prouisus auctoritate Apostolica, apud illi, qui de Preben. in 6. & ibi glof. Domin. & Francus. num. 5. & cap. 5. Apostolica cod. & sic dicit Bonif. in d. Clem. 1. de offic. ordin. n. 9. quod non placet id, quod dicit glof. lib. 1. quod prouisus Legati confiter facit auctoritate Apostolica, quia contra dicit. capitulum hi quod, effici expreſſe.
12. Et tamen prouisus tibi Legati dicitur prouisus sedis Apostolicae, Anafatius Germonius de indulis Cardinal. s. ibi quo ad vixerit num. 101. & Rota. d. decisi. 206. par. 5. dicentes appellatione, prouisus sedis Apostolica, venire prouisum Legati ex glof. verbo transunci. in cap. s. Abbatem. de eccl. in exto, quam ibi sequuntur Ioan. Andr. Domin. numer. 5. & Francus 4. que sit, quod appellatione, sedis Apostolica, venit Legatus de latere, nisi proferatur in materia filii Papæ reseruata, aut cum dictione, tantum, vel simili, ut ibi ait Domin. & Francus, & Cardinal. numer. 12. in Clem. quia contingit de rebus dominis, & ibidem Imola. Villad. 4. questione 9. numero 7.
13. Que glossa ex eo procedit, tibi quod Legatus in sua Provincia vices sedis Apostolica gerit in non referuntur cap. mandate de presenti. Cuchus. d. lib. 2. tit. 10. 5. numero 22. & in prouincia fisi de rebus representat Papam Bonif. in d. Clem. 2. de offic. ordin. seu prima de officio Legati, num. 13. Villad. 1. part. quod. 19. 14. Et ideo litera Legatorum dicuntur tibi Apostolica. Sarmen. in d. reg. de valore quod. 2. unde fit, tibi etiam prouisus tibi Legato possit dici prouisus auctoritate Apostolica, saltem large, licet non ad effectum. d. c. 4. h. quod.
16. Ex quo inferri potest, tibi ad clausulam Breuium de capienda possessione, amotis inde, & expulsis quibuscumque detentoribus, & intrusis, non tamen a nobis prouisisti, quod si dicatur, vt aliquando dicitur, non tamen prouisisti easdem Apostolica, vel etiam, autoritate Apostolica, præscrutentur etiam prouisus tibi Legatis, seu num.
- Ex quo inferri potest, tibi ad clausulam Breuium de capienda possessione, amotis inde, & expulsis quibuscumque detentoribus, & intrusis, non tamen a nobis prouisisti, quod si dicatur, vt aliquando dicitur, non tamen prouisisti easdem Apostolica, vel etiam, autoritate Apostolica, præscrutentur etiam prouisus tibi Legatis, seu num.

QVINTA PARS, CAP. I.

- nun. quinquagesimo tertio, & 54. dicens cum eo, quod si fuerit negligens in aliquo conferendo, non potest illud ex post confesse, si devoluta sit collatio ad papam.
24. Sed Cardin. d. t. quod. 5. & Imola ibidem, & ident. Imola in cap. 2. de concess. Prag. & Villad. d. quod. 9. n. 10. Brunell. conclusione 19. & Selua 2. part. quod. 3. n. 42. & 3. parte quod. 6. 4. & 5. docuit, quod licet Legatus curat tempus, ut inquit Lapus, tamen potest conferre donec confite potest quilibet sive Legatus sive iure proprio, sive denulgo, sed postquam devoluta est collatio ad Prelatum extra suam Legationem, ex his, & aliorum negligentia, tunc confiteri non potest quo visque vitimata sit facta devoluta ad Papam.
25. Vnde Rota apud Putum t. d. decisi. 2. 6. lib. 2. & apud Mohed. decisi. 2. de offic. delegat. alias 266. bitemur Legatum de latere, posse conferre Beneficia ad Papam devoluta etiam ex propria negligentia contra Bonifacium supra.
26. Sed certe, cum Legatus possit tibi conferre Beneficia devoluta ex propria negligentia, voris videtur non correre sibi tempus. Ut dicit Gambarus supra.
27. Qui rursus ibi num. 12. tibi contra committit, quem tenet Rebusius in concordatu titulo de Regia ad Prelatum nominatione 5. 1. verb. intra fin. se. 1. vers. Legatus vere, & secunda ei Rota apud Mohed. supra docuit Legatum posse conferre Beneficia sive Provincie, quianus devoluta ad Prelatum extra suam Legationem, licet inferioris 6. 4. videatur variante, quod probatur, quia Legatus de latere potest conferre Beneficia sive Provincie spectantia ad collationem Clericorum alterius Provincie, vt recte tenet, & probat Romanus confi. 361. ibi Hor. Mand. litera A. quem sequuntur Feli. in ea, p. 10. i. de foro comp. pet. ad fin. Selua 2. part. quod. 3. n. 3. Probus d. c. 1. à num. 10. Rochus verbo honorifico in numer. 11. Lamb. 3. p. 2. lib. quod. 8. art. 5. Aeneas de Falcon. de refermato. 2. p. prelato 1. Cuchus supra a. num. 85. & Zechus sub d. 4. ver. 9. p. facit tex. in d. c. 1. & in cap. deliberatione 4. & probatur res ipsa, qui Beneficia infra Legationem eisdem orientantibus officio Legati in 6.
- Et ratio est, nam in materia collationis, tibi attendi, ut locis, ubi fitum est Beneficiis, & non locutus, est persona, ad quam spectat collatio, & attenditur Beneficium, non persona negligens, tamen si superplenda neglegit, ut ibi collatio verba locutionis, & versiculi 5. & 6. facit sequitur ibi Cardinalis numer. 12. & facit cap. 1. & fin. de foro comp. Rom. supra, ibi Mand. litera D. probus supra numero 16. Simoneta de reservatu questione 7. & in Granutius Gambarus lib. 4. numer. 5. & quod. 1. & 2. p. Gregor. de Benef. cap. 24. num. 24. qui dicit, quod Legatus patitur de latere referuntur concessionem, cum modificatione tenuit. d. cap. presenti & cap. de liberatione eod. ut per gloſſam penal. circ. cap. 1. n. 2. de concess. Preben. in 6. nam Legatus ea Beneficia potest referuntur, que potest conferre Gambarus supra, num. 1. & 7.
- Et Aeneas d. 2. par. 9. 2. & 3. art. tibi quod, licet ante. 37. quam emanatis restrictio d. c. presenti. 5. 1. Legatus potest generaliter referuntur Beneficia sive legationis, tamen hodie soluta potest facere referuntionem speciale ex d. 5. 1.
- Sed licet possit tibi Legatus referuntur Beneficia vacatura sive referuntur collatione c. presenti. de officio Legati in & Corral. d. cap. 3. numero 4. Zechus d. cap. 2. p. Benef. & pensio. vers. 1. sive Legati, etiam de quo late Specul. titulus de Legato, sive tradidit. 56. Villad. d. questione 9. n. 37. Brunell. conclusione 20. Aeneas de Falcon. de reservatu. 2. part. Simoneta questione 2. numero 7. & quod. 94. ibi Granutius Gambarus lib. 4. numer. 5. & quod. 1. & 2. p. Gregor. de Benef. cap. 24. num. 24. qui dicit, quod Legatus patitur de latere referuntur concessionem, cum modificatione tenuit. d. cap. presenti & cap. de liberatione eod. ut per gloſſam penal. circ. cap. 1. n. 2. de concess. Preben. in 6. nam Legatus ea Beneficia potest referuntur, que potest conferre Gambarus supra, num. 1. & 7.
- Vnde e converso Legatus non potest conferre Beneficia, que essent extra Provincias, & per de resolutionem vel alias, spectantia ad collationem alias, cum Prelati de Provincia, ut tenent Burrius, & Imola in d. cap. secundo de concess. Prag. & ibidem Rebusius in Repetitione circa fin. versiculi. 13. quod. 1. & 2.

d. par. preludio 6. Simoneta d. quia 7. 94 a numero 2. Gambarus, vbi proxime numero 3. 4. & 5. Duraren. de Beneficiis lib. 3. cap. 3. & Cuchus supra numero septuaginta et septimo.

39 Quinto ampliatur, ut possit Legatus de latere ista facere existens etiam extra Provinciam sibi commissam glos. in cap. numero de offic. Legati Archit. in cap. fin. eod. titul. in 6. Bonif. in Clem. 2. de offic. ord. eis 1. de os. Legatis num. 24. & 25. Selua 3. par. eis 63. n. t. Eneas d. 2. p. 2. q. 4. n. 12. Sarmen. in regul. non indicando in sua formam, suppliavit omnis quia 3. Corras. supris. & Gambar. lib. 3. num. 24. & 61. facit glos. in cap. si Abbatem vero in prouincia electione in eis. & quod tradidit Gambarus lib. 1. rubrica de posse habeat Legatus extra prouinciam, & Viladiago de Legato 9. 15. par. n. 1. Brunn. concil. 25.

40 Ex quibus patet^t Legatum de latere in sua Provincia concurreat sicut & papam in collatione Beneficiorum cum quolibet Ordinario, & inter eos esse locum prouentionis capi a sede Apostolica de Prab. in 6. & ibi glos. 1. & D. glos. 1. in d. capit. primo de offic. Legatis in 6. & ibi Francus num. 8. & ali. & Probus ad Monach. ibi num. 13. 15. & 16. & in cap. 10 anniversarium de constitutionibus, num. 39. Cosmas in pragmatika sanctio*n* titulo de collatio. 9. neque verbo prouentionem. Eneas de Falcon. d. 2. par. 1. preludio. Corras. d. cap. 3. num. 5. & 6. Duraren. lib. 3. cap. 5. P. Gregor. cap. 3. num. 6. Quintaqaudennus lib. 1. Eccles. cap. 5. numer. tertio Puteus decr. 345. lib. 2. Caput. quaten. 28.7. num. 2. par. 1. Mohed. decr. 296. de offic. leg. etiam in membris Ordinariis concilis. Gomezius de expeditarius num. 16. Gambar. lib. 3. & Zerola in praxi Episcopali. par. 1. verb. derogata, & fin. resolutum in via Aſſiſt. Beneficij 9. Martij 1587. 41 coram D. Orano, in qua tunc^t dictum, constare de primo extremo ex instrumento professione, de secundo autem ex sustentatione litteris, & de titulo dubitari non posse, cum Legatus de latere contulerit Beneficium, qui de iure communis confesse potest omnis Beneficia existentia in sua Provincia capi, primo de officio legati in texto capi, si a sede de Praben. codem lib. etiam in mensibus concessis Ordinario, per regulas Cancelleriae Gambar. lib. 3. num. 78. nec obstat, quod dicitur Old. num. habuisse alii Beneficia, & sic non potuisse legimus ei de alio conferre obstante decreto Concilii scil. 2. cap. 17. quia sua refectionem, quod Concessio non potest retinere, non autem affectionem, nam & ita fuit per Congregationem resolutum in via Salamanca dividis Portionis coram eadem pendente, propterea hac exceptio in iudicio polylo*n* est admittenda, quia in posteriori potest docere de distinctione, & interea debet restituere, nam execrabilis refutatio. Puteus decisione 99. lib. 1. & 13. de restitutione spoliatorum, &c. & posthac tradit Gonzalez. 6. 1. proem. mon. 54. idque procedere t̄ non obstantibus concordatis Germania, & Gallia, fini nouissime resolutum in causa Virdunen. Canoniciatus sexto Martij, & 19. Junij 1595. coram D. Pamphilio, vt in sequentibus decisionibus, quas hic ponere placuit, deferunt enim eam ad alia dicenda.

Virdunen. Canoniciatus sexto
Martij 1595.

42 Fuit^t dictum gratiam Petri non esse canonicanam, quia ei obstat, ut anteriores prouisiones Legati de

latere facte ad favorem Arturi poss. sibi eis 1. & ibi glosa in fin. de offic. Legati in 6. cap. si a sede Apostolica, & ibi etiam glosa de Praben. codem lib. quia prouisiones capiunt omnia vacationem illius Canoniciatus, sine ipso ure per hanc fiduciam. Contra votos, sive per resiguationem bencide ante sententiam ipsa oram, si sive per ipsam sententiam manducant, quod fieri prout cum omnium suis in Beneficib. admisi multipicationem titularorum, & aliquem posse pluribus titulis curare capi, post electionem de concelebrib. prebendis. Casad. dec. 21. numer. quinto super regulis & dec. tertia de causa poss. in cap. quaten. dec. 280. lib. 1. neque obstat, quod prima prouisione huius fiduciam quatenus offlare, quod primaria prouisione huius fiduciam quatenus Canonicatus tunc vacaret, vel alias quandoque vacare coquenteret, & si potius ipsius naturam expeditiar, quia Legatus concedere non possit capi, secundo de concelebrib. prebendis, capi de reg. Casad. dec. 21. lib. 6. & tradit Gambarus de offic. Legati lib. 3. numer. 582. juxta illa conditio, & vacas, vel quantum vacet, non reddit grām conditum, sed dicitur para. Gemini. in cap. 2. num. 10. & Francus. num. 4. de elect. in 6. Lapis, & ibi add. allegatio. 6. num. 2. cum seq. & statim postea effectum. Iun. 6. cu Canoniciatus tunc vere vacaret proper homicidium in personam Canonicis eiusdem Ecclesie, quia etiam cura assafum priuat Canonicatus homicidium ipso iure Canonicatus, quem habet i. illa Ecclesia proper scelus, & ingratiitudinem in illa commissam, & est tex. inc. in quibusdam, & ibi Hōſtien. Ioh. And. Anch. num. 5. Abb. num. 6. de peccatis Rebuff. de modis amittentibus Beneficia num. 45. Gab. conf. 296. num. 6. lib. 1. neque obstat, quod haec modis homicidium fuerit factum a mense Februario, quia mensis proper alternatam effectum ad collationem. Capitula exordia Germania, de quib. per Puteus decr. 47. li. 1. quia proper id, quod a Cardinale Legatus concurredit cum quilibet Ordinario, quoniam potest tenuere, non obstantibus concordatis, ut tradit Gambarus d. lib. 3. num. 10. 7. & adhuc decr. Puteus 345. li. 1. sicut dictum, quod Capitulum videtur per hanc prouisionem iuri sui re. unitasse, ex quo non solum promisit labi sex meses ab ipso, quod vacuanam prouideret, quod uno dedit possessionem prouiso a Legato cap. cum ex ore, vbi A. ioh. Imola, & aliis quia fuit nisi per Puteus. Rom. conf. 337. num. 3. Paris 26. lib. 4. cum aliis allegatis. in causa Lucana Canoniciatus de anno 1584. coram D. Grano, & hoc non obstat, prouidetur retentionem, non autem affectionem, nam & ita fuit per Congregationem resolutum in via Salamanca dividis Portionis coram eadem pendente, propterea hac exceptio in iudicio polylo*n* est admittenda, quia in posteriori potest docere de distinctione, & interea debet restituere, nam execrabilis refutatio. Puteus decisione 99. lib. 1. & 13. de restitutione spoliatorum, &c. & posthac tradit Gonzalez. 6. 1. proem. mon. 54. idque procedere t̄ non obstantibus concordatis Germania, & Gallia, fini nouissime resolutum in causa Virdunen. Canoniciatus sexto Martij, & 19. Junij 1595. coram D. Pamphilio, vt in sequentibus decisionibus, quas hic ponere placuit, deferunt enim eam ad alia dicenda.

neque obstat, quod non doceas de publicatione ultimae resiguationis, quia non agitur de canonica gratia Legati ad favorem Arturi, re, & possessor, cui sufficit ad excludendum Petrum, per monitum suum ostendere, quod de tempore sive prouisione Canoniciatus non var. aut. l. fin. C. de rei vendicat. Rota decr. 4. de re iudic. in noui. Bolognetus 2. de except. Casad. 2. codem tit. & decr. 3. num. 5. de collatione. Ipolat. & tanto magis, quod prouida Apostolica ad favorem Petri fuit obiecta perindea termino ad publicandum. Casad. decr. 1. super reg. Sarmen. de publican. quod 17. in fin. reg. obstante clausa generales, quia non capiunt vacaciones futuras. Felin. in ea conflitans, colun. pen. de script. Moderni super reg. Cancell. de impetrant. Beneficia vacanta per obitum familiarium, q. 3. n. 7. & in omnem eventum cossant iures difficiliter ex terria prouisione, que capi via actionem per privationem eiusdem Jacob. & tandem anteriori in praeterdat. gen. Apostolica d. c. 1. vñ vlo. de offic. Legatis 6. cap. si a sede de Praben. cod. lib. neque obstat, quod non appareat de eius anterioritate, nisi ex data literarum Legati, que propter superius ante data, non probat anterioritatem gratia coni. prouisionum Apostolicum, iux. decr. Rota 1. & 10. de probatio in noui. & habeat lectionem etiam in literis Legati, ut per Achil. decr. 171. alias 7. de probatio. Quia idemnot. actib. de lectione in decr. seq. que est 172. alias 8. eod. tit. hoc non procedit, vbi est subscriptio a Secretario Legati, qui in Notariis publicis, prout in hoc casu, ob litera non solim, sunt signata sigillo magno Legatum, sed etiam suu subscriptio a Legato & ab eius V. telegato, qui est Prudenciam Apostolicum & Secretario, qui ex ipso est Notarius Apostolicus descriptus in Archivio Romane curie, alia & contraria deputata sunt nimis lecta, & bene tolluntur ab informantibus.

In eadem 19. Junij 1595. coram eodem
D. Pamphilio.

43 D. Omnes stetentes in resoluti, & tempe prouisionem Apostolica ad favorem Petri non esse Canonicanam, quia cum sit facta diffusione, tanquam de reservata, ut patet ex eis, quod prouianavarua regrescat, & tunc resolutio, & quod per hoc eidem Canoniciatus iuxta notarii in eis quibusdam de peccatis, Canoniciatus ipsi ure vacuerat in mense Februario, quia i. in eis resolutio, prouiso non sustinuit, hoc enim operatur expressio diffusione resolutio, quod non vacat prouiso, si resolutio non verificatur. Roman. confil. 35. numero 10. & 14. Casad. decr. 3. de Praben. & sua resolutio in causa Cordubensis sub d. 3. M. 1559. coram Domina Quirgo, & hoc, non obstante clausula generali, quod collatio valeat, sive primitio, sive alio quovis modo, &c. quia quando resolutio rauens iure exprimitur diffusione, sive prouiso refrigeratur ad illam praeceptum expressum in mente Apostolica, & illius vigore eis potest capi Beneficium vacans in mens. Ordinario, non obstante clausula quovis modo, & c. quae resolutio ex concordatis expressa, ut in terminis rebus tradit Achiles decr. 264. que est prima de Praben, non videbatur Dennis posse Petru suffragas clausulas prouisionis, si neutr. si null. & alie similes, quia super ex litera non sicut expedita, & cum sit dejecta, & translat ex cor-

pore eiusdem supplicationis, que regari insufficiunt resolutionis diffusio*n*s narrare, debent intelligi iuxta supplicationem, & non possunt aliqui operari, nisi iustificata referentio ad c. 2. de re script. uno tanquam accessoria corrūt sublata gratia principali. Paris. confi. 182. lib. 4. Mober. decr. 300. infra. alias 17. de causa poss. Petri decr. 400. lib. 1. & sua resolutio in causa Grenen. Beneficii 15. Febr. 1595. coram Di Blanchete, & tanto magis, quod de tempore dat illius prouisionis nulla alterat, super qua possit fundari gratia, si neutr. & alie similes, que necessarie item praesentem resurgent. Sarmen. de annuali questione 28. column. 2. verificat. præterea Rebuff. in tit. de gratia, si neutr. & non datur pro lite mouenda. Caput quaten. decr. 34. part. 2. neque obstante dedala contra gratiam Arturi, quia non est modo ordinum de iure ipsius, qui cum sit regi, & poss. per patet excludere Petrum aliter ex non iure suis, etiam quod ipse de ure suo nihil præferat. Ilo. 1. lib. 1. si competit, si ille feruimus vendicetur. I. fin. C. de rei vendicatio, Rota decr. 4. de re iudic. in noui. Bolognetus decr. 1. de except. Casad. 2. cod. tit. & fin. 5. de rectif. spoliar. cu vulgaribus & tanto magis, quod ex deductis in alia deces. videbatur satis constare de iure ipsius Arturi, qui usque mandatis de prouidendo hancis a Legato, quia fecuta possessione tradita per Capitulum habeatur pro prouisione, iuxta notata per Compostellam. num. 1. And. & alios in cap. transmissam de elecione, Rota decr. 16. de concil. Praben. in noui. sicut prouisio*n*s de iuris canonici, tanquam vacante ipso iure per homicidium. Canoniciatus in mense Februa. & non sicutum est Legatum de ure communi posse concurrere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient, quoniam Legatus possit concurrere cum Ordinario, ut tradit Puteus in d. decr. 345 lib. 2. & decr. 1. & 3. de constitution. Gambarus de legato, lib. 3. q. 3. n. 7. & n. 10. qui dicunt hoc procedere, non obstante communicatione concordatorum Germania quod alternatim concordiam Ecclesie Virginiensem ex iudicio. Leonis, quia concordata tollunt tantum gratias prouidentias, & non impedient,